

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Αριθμός απόφασης

123/2024

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

(ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Γεωργία Τσώκου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αρετή Κουκουτίμπα, Πρωτοδίκη, και Ευάγγελο Νικολάου, Πρωτοδίκη – Εισηγητή και από τη Γραμματέα Αναστασία Σαρλικιώτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 9^η Απριλίου 2024 για να δικάσει την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΠΑ34/2023/3.3.2023 αγωγή μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Δανάης – Ισαβέλλας Δημητρακοπούλου, του Γεωργίου και της Maria Amelia, κατοίκου Λάρισας, 3^ο χλμ. ε.ο. Λάρισας – Αθηνών (ΑΦΜ 163512208), 2) Γεωργίου Μιχαλόπουλου, του Χρήστου, κατοίκου Λάρισας, οδός Καναβατζόγλου 44 (ΑΦΜ 062952711) και 3) Maria Amelia Diz Pino, του Jesus Maria και της Maria Amelia, κατοίκου Λάρισας, 3^ο χλμ. ε.ο. Λάρισας – Αθηνών, στερούμενης ΑΦΜ, εκ των οποίων οι πρώτη και τρίτη παραστάθηκαν δια και ο δεύτερος μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Κωνσταντίνου Ευθυμίου (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 271) και Μιχαήλ Καλογήρου (ΑΜ ΔΣ Αθηνών 25695), που κατέθεσαν προτάσεις και τα με αριθμούς Β85950/2024 και Π5030609/2024 γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΛ και του ΔΣΑ.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Γεωργίου Δημητρακόπουλου, του Παναγιώτη και της Δανάης, κατοίκου Αθηνών, οδός Υψηλάντου 18, Κολωνάκι (ΑΦΜ 0118222443), ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Νικολέττας Μπουρνόβα (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 1188), που κατέθεσε προτάσεις και το με αριθμό Β97058/2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΛ, 2) ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας με την επωνυμία «21 ADMEDIA ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΙΚΕ» και το διακριτικό τίτλο «21 ADMEDIA ΜΟΝ ΙΚΕ», η οποία εδρεύει στη Λάρισα, οδός Ελευθερίου Βενιζέλου 109 (ΑΦΜ 801640586), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και 3) Αχιλλέα Νταβέλη, του Αθανασίου και της Βαΐας, κατοίκου Λάρισας, οδός Καραθάνου 66 (ΑΦΜ 047517446), υπό την ιδιότητά του ως μοναδικού εταίρου και διαχειριστή της παραπάνω ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Στέφανου

Παντζαρτζίδη (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 468), που κατέθεσε προτάσεις και το με αριθμό Β97022/2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΛ, 4) ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» η οποία εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, οδός Αγράφων και Πάτμου 5, όπως εκπροσωπείται νόμιμα (ΑΦΜ 999644358) και 5) Αναστασίου Καραμήτσου, του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, οδός Δημοκρατίας 28, Ψυχικό (ΑΦΜ 040333810), υπό την ιδιότητά του ως προέδρου του διοικητικού συμβουλίου και διευθύνοντας συμβούλου της παραπάνω ανώνυμης εταιρίας, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Ιωάννη Κοτζαμανίδη (ΑΜ ΔΣ Θεσσαλονίκης 1551), που κατέθεσε προτάσεις και το με αριθμό Β280679/2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΘ, 6) Ελευθερίας Τζανακούλη, κατοίκου Λάρισας, η οποία δεν παραστάθηκε, 7) Χρήστου Μπεχλιβάνου, κατοίκου Λάρισας, οδός Παπακυριαζή 53 (ΑΦΜ 054111590), ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Κωνσταντίνου Μαουσίδη Ζηργάνου (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 1539), που κατέθεσε προτάσεις και το με αριθμό Β96510/2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΛ και 8) Κωνσταντίνου Τόλη, κατοίκου Λάρισας, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Κωνσταντίνου Καραμπάτσα (ΑΜ ΔΣ Λάρισας 606), που κατέθεσε προτάσεις και το με αριθμό Β97143/2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΛ.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της παραπάνω υπόθεσης, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της 2ας.5.2023 και, έπειτα από διαδοχικές αναβολές, κατά τη δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας, οπότε και συζητήθηκε, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

1. Σύμφωνα με το άρθρο 294 ΚΠολΔ, ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγομένου πριν αυτός προχωρήσει στη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης και, στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 ΚΠολΔ, πριν από την κατάθεση προτάσεων από τον εναγόμενο. Η παραίτηση που γίνεται αργότερα είναι απαράδεκτη, εφόσον ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση και πιθανολογεί ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης. Η παραίτηση από το δικόγραφο αγωγής επιχειρείται κατά τρόπο αποκλειστικό (ΕφΑθ 32/2019 και ΕφΛαρ 644/2010, αμφότερες διαθέσιμες σε ΤΝΠ

Νόμος) με τον πανηγυρικό τύπο που προσδιορίζεται στο άρθρο 297 ΚΠολΔ, δηλαδή είτε με δήλωση κατά τη συζήτηση, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά, είτε με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτούμενου, είτε με δήλωση στις προτάσεις.

2. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα, ταυτάριθμα με την παρούσα, πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εναγόντων, με προφορική του δήλωση πριν από την έναρξη της συζήτησης, η οποία καταχωρίστηκε στα πρακτικά και αναλύεται στις προτάσεις που κατέθεσε, δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι παραιτείται από το δικόγραφο της ένδικης αγωγής ως προς της έκτη εναγόμενη, Ελευθερία Τζανακούλη. Σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, η ως άνω παραίτηση χώρησε νόμιμα και, συνακόλουθα, πρέπει η προκείμενη δίκη να κηρυχθεί καταργημένη ως προς την συγκεκριμένη διάδικο.

3. Με τις διατάξεις των άρθρων 57 και 59 του ΑΚ προστατεύεται η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελεί δε η προσωπικότητα πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου, είναι δε τιμή η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την ηθική αξία, που έχει, λόγω της συμμόρφωσής του με τις νομικές και ηθικές του υποχρεώσεις, ενώ υπόληψη είναι η εκτίμηση, που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία, με βάση την κοινωνική του αξία, συνεπεία των ιδιοτήτων και ικανοτήτων του για την εκπλήρωση των ιδιαίτερων κοινωνικών του έργων ή του επαγγέλματός του. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 57 του ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, ενώ αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται, κατά δε το άρθρο 59 ΑΚ και στην περίπτωση του άρθρου 57 του ίδιου Κώδικα, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπ' όψιν το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Για την προστασία της προσωπικότητας δεν απαιτείται η ύπαρξη πταίσματος, δόλου ή αμέλειας, αυτού που προσβάλλει. Απαιτείται όμως για την αξίωση αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, αφού το άρθρο 57 παρ. 3 του ΑΚ παραπέμπει στις διατάξεις περί αδικοπραξιών. Έτσι, προϋποθέσεις για την προστασία της προσωπικότητας, της οποίας η παράνομη και συγχρόνως υπαίτια προσβολή συνιστά ειδικότερη μορφή αδικοπραξίας, οπότε συνδυαστικά εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 914, 919, 920 και 932 ΑΚ, είναι, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων, α) η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας με πράξη ή

παράλειψη άλλου, που διαταράσσει μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη, που συμβαίνει όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή με βάση δικαίωμα, το οποίο όμως είτε είναι μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης, είτε ασκείται υπό περιστάσεις που καθιστούν την άσκησή του καταχρηστική, κατά την έννοια των άρθρων 281 ΑΚ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος, γ) υπαιτιότητα (πταίσμα) του προσβολέα, όταν πρόκειται ειδικότερα για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας, εκδηλούμενη είτε με τη μορφή του δόλου, είτε με τη μορφή της αμέλειας, η οποία υπάρχει, όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια, που απαιτείται στις συναλλαγές (άρθρο 330 παρ. 2 ΑΚ) όπως προαναφέρθηκε και δ) επέλευση ηθικής βλάβης στον προσβληθέντα, τελούσα σε αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη και υπαίτια προσβολή. Η προσβολή είναι παράνομη όταν αντίκειται σε διάταξη, που απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη, με την οποία προσβάλλεται ορισμένη έκφραση αυτής, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή. Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως με εξυβριστικές εκδηλώσεις ή με ισχυρισμούς δυσφημιστικούς ή πολύ περισσότερο συκοφαντικούς κατά την έννοια των άρθρων 361-363 ΠΚ (ΑΠ 874/2023). Ειδικότερα, κατά τις διατάξεις αυτές, εξύβριση διαπράττει, όποιος προσβάλλει την τιμή άλλου με λόγο ή έργο ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο (361 ΠΚ), ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο, ενώπιον τρίτου, ισχυρίζεται ή διαδίδει, για κάποιον άλλο, γεγονός, που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι τούτο είναι ψευδές, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο, ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο γεγονότος, που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Ως γεγονός δε, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, το οποίο στη συκοφαντική δυσφήμιση πρέπει να είναι και ψευδές, νοείται κάθε συγκεκριμένο περιστατικό του εξωτερικού κόσμου, που ανάγεται στο παρελθόν ή το παρόν, υποπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτικό απόδειξης, καθώς και κάθε συγκεκριμένη σχέση ή συμπεριφορά, αναφερομένη στο παρελθόν ή το παρόν, που υποπίπτει στις αισθήσεις και αντίκειται στην ηθική και την ευπρέπεια και προσβάλλει την τιμή και υπόληψη του προσώπου στα στοιχεία της προσωπικότητάς του. Αντίθετα, δεν συνιστά γεγονός η έκφραση γνώμης ή συγκεκριμένης αξιολογικής κρίσης ή άλλοι χαρακτηρισμοί, εκτός αν τα παραπάνω σχετίζονται και συνδέονται άμεσα με γεγονός, που συνιστά το κρίσιμο του

Εξετάστη
Ο Εισηγητής

Muy

A

[Signature]

αδικήματος στοιχείο, έτσι ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική βαρύτητά του, πράγμα που δεν συμβαίνει, όταν εκφράζονται ή εκδηλώνονται ανεξάρτητα και άσχετα με τον τρόπο αυτό. Απλές, όμως, κρίσεις, γνώμες και χαρακτηρισμοί, που ενέχουν αμφισβήτηση, κατά την κοινή αντίληψη της κοινωνικής ή ηθικής αξίας του παθόντος ή εκδήλωση καταφρόνησης ή ονειδισμού αυτού (χωρίς να συνδέονται με συγκεκριμένο γεγονός), είναι δυνατό να θεμελιώσουν το έγκλημα της εξύβρισης και όχι το έγκλημα της δυσφήμισης (ΑΠ 512/2023). Για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμισης απαιτείται γνώση ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο, ενώπιον τρίτου, γεγονός, είναι κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση του δράστη να ισχυρισθεί ενώπιον τρίτου ή να διαδώσει το βλαπτικό γεγονός. Ωστόσο, ως αστικό αδίκημα, η δυσφήμιση θεμελιώνεται υποκειμενικά και σε απλή αμέλεια του δράστη και συνεπώς όποιος από πρόθεση ή από αμέλεια ισχυρίζεται ή διαδίδει προς τρίτους, με οποιονδήποτε τρόπο γεγονότα που θίγουν την τιμή και την υπόληψη άλλου υπό την προαναφερόμενη έννοια, προσβάλλοντας παράνομα την προσωπικότητά του, έχει υποχρέωση, να τον αποζημιώσει και να ικανοποιήσει και την ηθική βλάβη του. Εξάλλου, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, απαιτείται, επιπλέον, και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Έτσι, σε περίπτωση που δεν αποδεικνύεται η αναλήθεια του φερόμενου ως δυσφημιστικού γεγονότος ή ο δράστης δεν γνώριζε το ψευδές του γεγονότος, που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε, ή είχε αμφιβολίες για αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος άλλου, παραμένει όμως ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση, που προσβάλλει επίσης την προσωπικότητα του άλλου, σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη (ΑΠ 169/2019), εκτός αν συντρέχει κάποια από τις προβλεπόμενες από το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ περιπτώσεις, οι οποίες αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξης. Έτσι, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 367ΠΚ, ο άδικος χαρακτήρας της δυσφημιστικής εκδήλωσης, κατ' αρχήν, αίρεται και όταν αυτή συνιστά δυσμενή κρίση για επαγγελματική εργασία ή γίνεται για την εκτέλεση νομίμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη [προστασία] δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις. Ως δικαιολογημένο ενδιαφέρον νοείται η επιδίωξη σκοπού (δημόσιου ή ιδιωτικού, ηθικής ή υλικής φύσεως), ο οποίος αναγνωρίζεται από το δίκαιο ως άξιος προστασίας. Βασικό στοιχείο της παρούσας δικαιολογητικής περίπτωσης αποτελεί το ότι η προσβλητική της τιμής εξωτερίκευση ήταν εύλογη και αναγκαία για την προστασία του συμφέροντος του δράστη, δηλαδή ότι αποτελεί, με βάση τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, το επιβαλλόμενο και αντικειμενικούς αναγκαίο μέτρο προς διαφύλαξη του δικαιώματος, χωρίς το οποίο η διαφύλαξή του δεν ήταν δυνατή. Η

τελευταία αυτή διάταξη (367 ΠΚ), για την ενότητα της έννομης τάξης, εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914επ. ΑΚ. Επομένως, αιρουμένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, της διάταξης του άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ), αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς, ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις, που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κτλ. και, συνεπώς, παραμένει η ποινική ευθύνη του δράστη, άρα και η υποχρέωσή του προς αποζημίωση, κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 367 ΠΚ, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 363-362ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις, υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, που κατευθύνεται ειδικά σε προσβολή της τιμής άλλου, με αμφισβήτηση της ηθικής ή κοινωνικής αξίας του προσώπου του και περιφρόνηση αυτού. Ειδικός σκοπός εξύβρισης υπάρχει στον τρόπο εκδήλωσης της προσβλητικής της τιμής του άλλου συμπεριφοράς, όταν αυτός δεν ήταν αντικειμενικά αναγκαίος για τη δέουσα απόδοση του περιεχομένου της σκέψης εκείνου, που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον και ο οποίος, μολονότι γνώριζε τούτο, χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτόν για να προσβάλει την τιμή του άλλου. Έτσι, ο ειδικός σκοπός εξύβρισης έγκειται στην ενσυνείδητη υπέρβαση των ορίων του δικαιώματος, η οποία κατατείνει ειδικά στην προσβολή της τιμής και αποτελεί πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης του αδικήματος (ΑΠ 66/2024), δηλαδή συνιστά πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου, όταν δηλαδή ο δράστης ενσυνείδητα υπερβαίνει τα όρια του δικαιώματος κατά την κοινή κρίση του ορθά σκεπτόμενου και έχει άμεσο στόχο και ειδικό, την προσβολή της τιμής ή της υπόληψης τρίτου προσώπου, δηλαδή επιζητεί να μειώσει τον τρίτο. Για τη διαπίστωση της ύπαρξης σκοπού εξύβρισης ερευνάται όχι η μεμονωμένη λέξη ή φράση, αλλά το σύνολο του κειμένου, εντός του οποίου έχουν παρεμβληθεί οι φερόμενες ως προσβλητικές λέξεις, συγχρόνως δε ελέγχεται το ειδικό περιεχόμενο της ενέργειας του αυτουργού της αξιόποινης πράξης, προκειμένου να κριθεί το είδος και η μορφή της προστασίας του δικαιώματός του, ένεκα του οποίου υποχρεώθηκε να εκφρασθεί κατά τρόπο μη ευπρεπή (ΑΠ 1252/2022). Εξάλλου, στο πλαίσιο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, το Δικαστήριο υποχρεούται να ελέγχει, κατά προτεραιότητα, το χαρακτηρισμό των φράσεων ως συκοφαντικών, απλώς δυσφημιστικών ή ότι ενέχουν σκοπό εξύβρισης, σε περίπτωση δε που αποφανθεί αρνητικά αναφορικά με τη συκοφαντική δυσφήμιση, η

Θεωρήσει
Εισαγγελέας

οποία, ως προσβάλλουσα την προσωπικότητα σε βαθμό μη ανεκτό, δεν εξοβελίζεται έναντι της κριτικής ή νόμιμων καθηκόντων, θα προχωρήσει περαιτέρω και θα σταθμίσει τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά ως απλή δυσφήμιση ή εξύβριση (ΑΠ 313/2016). Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι συντρέχει περίπτωση δικαιολογημένου ενδιαφέροντός του, που αίρει κατά το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ τον άδικο χαρακτήρα δυσφημιστικού για τον ενάγοντα ισχυρισμού του, συνιστά ένσταση καταλυτική της εναντίον του αγωγής με αντικείμενο την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του αντιδίκου του από την επικαλούμενη παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς του με τον δυσφημιστικό σε βάρος του ισχυρισμό, ενώ αντένσταση συνιστά ο εκ του άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ ισχυρισμός του ενάγοντος ότι, δεν αίρεται τελικώς ο άδικος χαρακτήρας της δυσφήμισής του από τον εναγόμενο, επειδή αυτός ενήργησε με ειδικό σκοπό εξύβρισής του (ΑΠ 169/2019). Η προαναφερθείσα αντένσταση μπορεί να περιέχεται και στο δικόγραφο της αγωγής, καθ' υποφοράν, χωρίς να απαιτείται για το παραδεκτό της προβολής της ειδικότερο αίτημα απόρριψης της ένστασης του εναγομένου (ΕφΑθ 108/2024 ΕλλΔνη 2024.1131).

4. Κατά τα λοιπά, το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η οποία κυρώθηκε για πρώτη φορά από την Ελλάδα με το Ν. 2329/1953 και εκ νέου με το ν.δ. 53/1974, αποτελώντας κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου που υπερισχύει από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη εσωτερικού νόμου, ορίζει ότι «1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν εκφράσεως. Το δικαίωμα τούτο περιλαμβάνει την ελευθερίαν γνώμης ως και την ελευθερίαν λήψεως ή μεταδόσεως πληροφοριών ή ιδεών, άνευ επεμβάσεως δημοσίων αρχών και ασχέτως συνόρων. Το παρόν άρθρον δεν κωλύει τα Κράτη από του να υποβάλωσι τας επιχειρήσεις ραδιοφωνίας, κινηματογράφου ή τηλεοράσεως εις κανονισμούς εκδόσεως αδειών λειτουργίας. 2. Η άσκησις των ελευθεριών τούτων συνεπαγομένων καθήκοντα και ευθύνας δύναται να υπαχθή εις ωρισμένας διατυπώσεις, όρους, περιορισμούς ή κυρώσεις, προβλεπομένους υπό του νόμου και αποτελούντας αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία δια την εθνικήν ασφάλειαν, την εδαφικήν ακεραιότητα ή δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υπολείψεως ή των δικαιωμάτων των τρίτων, την παρεμπόδισιν της κοινολογήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών ή την διασφάλισιν του κύρους και αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας». Ακόμα, κατά το άρθρο 19 παρ. 2 και 3 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που κυρώθηκε με το Ν 2462/1997 και έχει επίσης υπερνομοθετική ισχύ, «2. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία της αναζήτησης, της λήψης και της μετάδοσης πληροφοριών και απόψεων κάθε είδους, ανεξαρτήτως συνόρων, προφορικά, γραπτά, σε έντυπα, σε κάθε

μορφή τέχνης ή με κάθε άλλο μέσο της επιλογής του. 3. Η άσκηση των δικαιωμάτων, που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, συνεπάγεται ειδικά καθήκοντα και ευθύνες. Μπορεί, επομένως, να υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς, οι οποίοι όμως πρέπει να προβλέπονται με σαφήνεια από το νόμο και να είναι απαραίτητοι: α. για το σεβασμό των δικαιωμάτων ή της υπόληψης των άλλων β. Για την προστασία της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας ή των χρηστών ηθών». Συναφώς και το άρθρο 14 του Συντάγματος προβλέπει ότι «1. Καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και διά του τύπου τους στοχασμούς του τηρώντας τους νόμους του Κράτους. 2. Ο τύπος είναι ελεύθερος. Η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται... 5. Καθένας ο οποίος θίγεται από ανακριβές δημοσίευμα ή εκπομπή έχει δικαίωμα απάντησης, το δε μέσο ενημέρωσης έχει αντιστοίχως υποχρέωση πλήρους και άμεσης επανόρθωσης. Καθένας ο οποίος θίγεται από υβριστικό ή δυσφημιστικό δημοσίευμα ή εκπομπή έχει, επίσης, δικαίωμα απάντησης, το δε μέσο ενημέρωσης έχει αντιστοίχως υποχρέωση άμεσης δημοσίευσης ή μετάδοσης της απάντησης. Νόμος ορίζει τον τρόπο με τον οποίο ασκείται το δικαίωμα απάντησης και διασφαλίζεται η πλήρης και άμεση επανόρθωση ή η δημοσίευση και μετάδοση της απάντησης». Η ελευθερία της έκφρασης, που κατοχυρώνεται με τις ως άνω διατάξεις, αποτελεί ένα από τα βασικά θεμέλια μιας δημοκρατικής κοινωνίας καθώς και μια από τις βασικές προϋποθέσεις για την πρόοδό της και την ανάπτυξη του κάθε ανθρώπου. Το προαναφερόμενο όμως δικαίωμα υπόκειται, σύμφωνα με την ίδια ως άνω διάταξη του Συντάγματος, καθώς και εκείνες των άρθρων 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και 19 παρ. 3 του ΔΣΑΠΔ, σε περιορισμούς που προβλέπονται από το νόμο και αποσκοπούν, εκτός των άλλων, στην προστασία της υπόληψης και των δικαιωμάτων τρίτων. Με την επιφύλαξη, λοιπόν, των περιορισμών που προβλέπονται από τις προαναφερθείσες διατάξεις, η ελευθερία της έκφρασης ισχύει όχι μόνο για «πληροφορίες» ή «ιδέες» που γίνονται αποδεκτές ευνοϊκά, θεωρούνται μη προσβλητικές ή εκλαμβάνονται ως αδιάφορες, αλλά και για εκείνες που προσβάλλουν, σοκάρουν ή προκαλούν ανησυχία, καθώς αυτό απαιτεί ο πλουραλισμός, η ανεκτικότητα και η ευρύτητα πνεύματος, που αποτελούν δομικά στοιχεία μιας δημοκρατικής κοινωνίας (ΕΔΔΑ 4.6.2024, Bosev κατά Βουλγαρίας, CE:ECHR:2024:0604JUD006219919, σκ. 92), ενώ περιλαμβάνει και τη δημοσίευση φωτογραφιών (ΕΔΔΑ 14.12.2006, Verlagsgruppe News GmbH κατά Αυστρίας, CE:ECHR:2006:1214JUD001052002, σκ. 29). Στο πλαίσιο της ελευθερίας της έκφρασης κατοχυρώνεται και η ελευθερία του τύπου, ο οποίος διαδραματίζει ζωτικό ρόλο σε μια δημοκρατική κοινωνία λαμβάνοντας υπ' όψιν αφενός μεν το καθήκον του να μεταδίδει πληροφορίες και ιδέες για όλα τα θέματα δημόσιου ενδιαφέροντος και, αφετέρου, το δικαίωμα του κοινού να τις λαμβάνει (ΕΔΔΑ 23.10.2008, Godlevskiy κατά Ρωσίας,

Εθεωρήθη
Ο Εισαγγελέας

CE:ECHR:2008:1023JUD001488803, σκ. 40). Αυτό το καθήκον του τύπου εκτείνεται στην αναφορά και στο σχολιασμό ακόμα και δικαστικών διαδικασιών (ΕΔΔΑ 17.1.2012, Lahtonen κατά Φινλανδίας, CE:ECHR:2012:0117JUD002957609, σκ. 65, με την αναγκαία διευκρίνιση ότι τα όρια του επιτρεπόμενου σχολιασμού εκκρεμών ποινικών διαδικασιών δεν μπορούν να επεκταθούν σε δηλώσεις που ενδέχεται να βλάψουν, είτε με πρόθεση είτε όχι, τις πιθανότητες ενός ατόμου να υποβληθεί σε δίκαιη δίκη ή να υπονομεύσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στον ρόλο που διαδραματίζουν τα δικαστήρια στην απονομή της δικαιοσύνης (ΕΔΔΑ 11.1.2000, News Verlags GmbH & Co.KG κατά Αυστρίας, CE:ECHR:2000:0111JUD003145796, σκ. 56), καθώς είναι θεμιτό να παρέχεται ειδική προστασία στο απόρρητο της δικαστικής έρευνας σε εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, εν όψει του διακυβεύματος τόσο για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης όσο και για το δικαίωμα των υπό έρευνα προσώπων να τεκμαίρονται αθώα, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ. Όταν όμως μία συγκεκριμένη πληροφορία είναι ήδη δημόσια γνωστή, το ενδιαφέρον για τη διατήρηση της εμπιστευτικότητας μπορεί να μην αποτελεί πλέον επιτακτική απαίτηση, χωρίς απαραίτητα να αναιρείται η προστασία του δικαιώματος στη φήμη του θιγόμενου προσώπου, το οποίο, ως στοιχείο της ιδιωτικής του ζωής, προστατεύεται από το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, ειδικά αν αυτό δεν έχει συναινέσει στην αποκάλυψή της (ΕΔΔΑ 7.5.2024, Θωμαΐδης κατά Ελλάδα, CE:ECHR:2024:0507JUD002834516, σκ. 27). Κατά τα λοιπά, το θεμιτό δημόσιο ενδιαφέρον αφορά σε ζητήματα που επηρεάζουν το κοινό σε τέτοιο βαθμό ώστε να μπορεί νομίμως να ενδιαφέρεται για αυτά και τα οποία προσελκύουν την προσοχή του ή το αφορούν σε σημαντικό βαθμό, ιδίως για το ότι επηρεάζουν την ευημερία των πολιτών ή τη ζωή μιας κοινότητας. Το ίδιο ισχύει και για θέματα τα οποία αφορούν ένα σημαντικό κοινωνικό ζήτημα ή ένα ζήτημα για το οποίο το κοινό έχει συμφέρον να ενημερωθεί σχετικά (ΕΔΔΑ 5.11.2020, Μπαλάσκας κατά Ελλάδα, CE:ECHR:2020:1105JUD007308717, σκ. 43). Μολονότι δε η δημοσιογραφική ελευθερία καλύπτει τον τρόπο παρουσίασης ενός ζητήματος (ΕΔΔΑ 31.10.2023, Bild GmbH & Co. KG κατά Γερμανίας, CE:ECHR:2023:1031JUD000960218, σκ. 38) αλλά ακόμα και την πιθανή προσφυγή σε κάποιο βαθμό υπερβολής ή ακόμη και πρόκλησης, δεν πρέπει να υπερβαίνει ορισμένα όρια, ιδίως όσον αφορά τη φήμη και τα δικαιώματα των τρίτων αλλά και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, στην οποία περιλαμβάνεται και η προάσπιση του τεκμηρίου της αθωότητας (ΕΔΔΑ 19.12.2023, Narbutas κατά Λιθουανίας, CE:ECHR:2023:1219JUD001413921 σκ. 290 και ΕΔΔΑ 11.1.2000, News Verlags GmbH & Co.KG κατά Αυστρίας, ό.π., σκ. 39, 45 και 56). Ταυτόχρονα, τελεί υπό την αναγκαία προϋπόθεση ότι οι δημοσιογράφοι ενεργούν με καλή πίστη και παρέχουν ακριβείς και αξιόπιστες πληροφορίες, σε συμφωνία με τη δημοσιογραφική δεοντολογία (ΕΔΔΑ 18.10.2022, Stancu κατά Ρουμανίας, CE:ECHR:2022:1018JUD002295316, σκ. 111-112). Σε

κάθε, όμως, περίπτωση περιορισμοί στην ελευθερία της έκφρασης βρίσκουν μικρό περιθώριο εφαρμογής όταν οι παρατηρήσεις, που εκφράζονται δια του τύπου, σχετίζονται με θέματα δημόσιου ενδιαφέροντος (ΕΔΔΑ 28.6.2018, Παρασκευόπουλος κατά Ελλάδα, CE:ECHR:2018:0628JUD006418411, σκ. 36). Επιπροσθέτως, κατά την εξέταση δηλώσεων στον τύπο, οι οποίες δύνανται να κριθούν δυσφημιστικές ή προσβλητικές, αναγκαία είναι η εξασφάλιση μιας δίκαιης ισορροπίας μεταξύ της προστασίας της ελευθερίας της έκφρασης και εκείνης του δικαιώματος στην φήμη των τρίτων προσώπων (ΕΔΔΑ 11.6.2024, Ferreira Victorino de Queirós κατά Πορτογαλίας, CE:ECHR:2024:0611JUD002306318, σκ. 11). Προκειμένου, ωστόσο, να τεθεί σε εφαρμογή το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, μια επίθεση κατά της φήμης ενός ατόμου πρέπει να φθάσει σε ένα ορισμένο επίπεδο σοβαρότητας και να πραγματοποιηθεί κατά τρόπο που να θίγει την προσωπική απόλαυση του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής (ΕΔΔΑ 16.5.2024, Mária Somogyi κατά Ουγγαρίας, CE:ECHR:2024:0516JUD001507617, σκ. 30 και ΕΔΔΑ 15.3.2022, ΟΟΟ ΜΕΜΟ κατά Ρωσίας, CE:ECHR:2022:0315JUD000284010, σκ. 38). Σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ, τα κριτήρια στάθμισης αυτών των δύο δικαιωμάτων είναι: (α) η συμβολή των επίμαχων ισχυρισμών σε μια συζήτηση γενικού ενδιαφέροντος, (β) το εύρος της δημοσιότητας που απολαμβάνει το πρόσωπο του οποίου η ιδιωτική ζωή φέρεται να θίγεται, (γ) το περιεχόμενο της επίμαχης πληροφορίας, (δ) η προηγούμενη συμπεριφορά του προσώπου, η ιδιωτική ζωή του οποίου φέρεται να θίγεται και (ε) το περιεχόμενο, ο τρόπος δημοσίευσης και οι επιπτώσεις των επίμαχων πληροφοριών. Αντίστοιχα, σε σχέση με το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ πρέπει να εξετάζεται η μέθοδος απόκτησης των επίμαχων πληροφοριών και ο βαθμός στον οποίο ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα (ΕΔΔΑ 25.3.2021, Ματάλας κατά Ελλάδα, CE:ECHR:2021:0325JUD000186418, σκ. 39-41), το καθεστώς εκείνου που προβαίνει στις δηλώσεις και του ατόμου ή των ατόμων που αποτελούν στόχο τους, η φύση και η πραγματική βάση των επίμαχων παρατηρήσεων αλλά και το πλαίσιο εντός του οποίου αυτές διατυπώθηκαν (ΕΔΔΑ 29.8.2024, Lefebvre κατά Γαλλίας, CE:ECHR:2024:0829JUD001276721, σκ. 30). Με βάση δε τη σχετική νομολογία του ΕΔΔΑ, γίνεται δεκτό ότι τα όρια αποδεκτής κριτικής σε ένα δημόσιο πρόσωπο, ήτοι ένα πρόσωπο που με τις πράξεις του ή με την ίδια την θέση του εισέρχεται στη δημόσια σφαίρα και στο οποίο γίνεται αναφορά με την ιδιότητά του αυτή, είναι ευρύτερα από εκείνα της κριτικής σε έναν απλό ιδιώτη καθώς, αντίθετα με τον δεύτερο, ο πρώτος εκτίθεται αναπόφευκτα και ενσυνείδητα σε έναν προσεκτικό έλεγχο των πράξεων και των κινήσεών του, τόσο από τους δημοσιογράφους όσο και από το σύνολο των πολιτών, με αποτέλεσμα να οφείλει να επιδεικνύει μεγαλύτερη ανοχή ΕΔΔΑ 11.3.2021, Δημητρίου κατά Ελλάδα, CE:ECHR:2021:0311JUD006263912, σκ. 48 και ΕΔΔΑ 5.6.2008, ΑΥΓΗ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΕ και Καρής κατά Ελλάδα,

Εθελοντής
Εισαγωγής

CE:ECHR:2008:0605JUD001590906, σκ. 26). Τέλος, κατά την εξέταση δηλώσεων στον τύπο, οι οποίες δύνανται να κριθούν δυσφημιστικές ή προσβλητικές, αναγκαία είναι η διάκριση μεταξύ πραγματικών περιστατικών και αξιολογικών κρίσεων. Αν και το πραγματικό των πραγματικών περιστατικών μπορεί να αποδειχθεί, η αλήθεια των αξιολογικών κρίσεων δεν επιδέχεται απόδειξη, ενώ η απαίτηση να αποδειχθεί η αλήθεια των αξιολογικών κρίσεων είναι αδύνατο να εκπληρωθεί και παραβιάζει την ίδια την ελευθερία της γνώμης, η οποία αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο του δικαιώματος που εξασφαλίζεται με το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ (ΕΔΔΑ 19.12.2013, Μήκα κατά Ελλάδα, CE:ECHR:2013:1219JUD001034710, σκ. 31, ΕφΑθ 963/2016 ΤΝΠ Νόμος και ΤρΠλημΛαρ 2676/2015 Ελλάδα 2017.609). Ακόμα όμως και όταν η δήλωση ισοδυναμεί με αξιολογική κρίση, πρέπει να υπάρχει μία επαρκής πραγματική βάση που να υποστηρίζει την κρίση αυτή καθώς, ελλείψει μιας τέτοιας βάσης, η αξιολογική κρίση μπορεί να κριθεί υπερβολική (ΕΔΔΑ 5.7.2022, Δρουσιώτης κατά Κύπρου, CE:ECHR:2022:0705JUD004231515, σκ. 55 και ΕΔΔΑ 28.6.2018, Παρασκευόπουλος κατά Ελλάδας, ό.π., σκ. 32). Παρόλα αυτά, όταν η αξιολογική κρίση βασίζεται σε γεγονότα που είναι ήδη γνωστά στο ευρύ κοινό, δεν απαιτείται να συνοδεύεται από κάποιο ειδικό γεγονοτικό υπόβαθρο (ΕΔΔΑ 12.7.2001, Feldek κατά Σλοβακίας, CE:ECHR:2001:0712JUD002903295, σκ. 86).

5. Τέλος, ο Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης.4.2016 «για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ» (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, στο εξής και ως «ΓΚΠΔ», ΕΕ L 119/4.5.2016) προβλέπει την ειδική περίπτωση επεξεργασίας δεδομένων κατά την άσκηση του δικαιώματος στην ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης (βλ. άρθρο 85 ΓΚΠΔ και σκέψη 153 του προοιμίου του, με παραπομπή στο άρθρο 11 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και με «ρήτρα ανοίγματος» δίνει την ευχέρεια στα κράτη μέλη να εισάγουν τις κατάλληλες ρυθμίσεις, ώστε να συμβιβάζονται το δικαίωμα στην προστασία προσωπικών δεδομένων και το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας για δημοσιογραφικούς σκοπούς. Σε εφαρμογή της ως άνω διάταξης ο Έλληνας νομοθέτης εισήγαγε σχετική ρύθμιση με το άρθρο 28 παρ. 1 του Ν. 4624/2019, κατά την οποία «Στον βαθμό που είναι αναγκαίο να συμβιβαστεί το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και πληροφόρησης, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας για δημοσιογραφικούς σκοπούς και για σκοπούς ακαδημαϊκής, καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται όταν: α) το υποκείμενο

των δεδομένων έχει παράσχει τη ρητή συγκατάθεσή του, β) αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν προδήλως δημοσιοποιηθεί από το ίδιο το υποκείμενο, γ) υπερέχει το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και το δικαίωμα της πληροφόρησης έναντι του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου, ιδίως για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος ή όταν αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δημοσίων προσώπων και δ) όταν περιορίζεται στο αναγκαίο μέτρο για την εξασφάλιση της ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος ενημέρωσης, ιδίως όταν αφορά ειδικών κατηγοριών δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα, καθώς και ποινικές δίωξεις, καταδίκες και τα σχετικά με αυτές μέτρα ασφαλείας, λαμβάνοντας υπόψη το δικαίωμα του υποκειμένου στην ιδιωτική και οικογενειακή του ζωή». Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, ερμηνευόμενες εν όψει της αρχής της αναλογικότητας και της αρχής της πρακτικής εναρμόνισης μεταξύ προστασίας των προσωπικών δεδομένων και ελευθερίας του τύπου, η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων κατά την άσκηση του δικαιώματος έκφρασης και πληροφόρησης επιτρέπεται όταν το δικαίωμα αυτό υπερέχει έναντι του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου, ιδίως για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος ή όταν αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δημοσίων προσώπων, με την προϋπόθεση ότι η επεξεργασία περιορίζεται στο αναγκαίο μέτρο για την εξασφάλιση της ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος ενημέρωσης (έτσι και στην με αριθμό 25/2021 απόφαση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, διαθέσιμη στην ιστοσελίδα της Αρχής).

6. Με την κρινόμενη αγωγή, όπως το αίτημά της παραδεκτά περιορίστηκε με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου των εναγόντων, η οποία καταχωρίστηκε στα, ταυτάριθμα με την παρούσα, πρακτικά δημόσια συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου και αναλύεται στις κατατεθειμένες προτάσεις τους, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι η πρώτη εξ αυτών είναι κόρη του πρώτου εναγόμενου και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΛΑΡΙΣΑΣ ΑΕ», η οποία εκδίδει την ημερήσια τοπική εφημερίδα «Ελευθερία», ότι ο δεύτερος εναγόμενος είναι αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου και διευθύνων σύμβουλος της παραπάνω ανώνυμης εταιρίας και ότι η τρίτη εναγόμενη είναι μητέρα της πρώτης ενάγουσας και πρώην σύζυγος του δεύτερου εναγόμενου. Ότι την 30η.11.2022 ο πρώτος εναγόμενος, Γεώργιος Δημητρακόπουλος, προέβη σε δημόσια ανάρτηση, στον ηλεκτρονικό λογαριασμό που αυτός διαχειρίζεται στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook, με το περιεχόμενο που παρατίθεται αυτούσιο στην αγωγή, όπου έγινε μνεία, κατά παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας και της κείμενης νομοθεσίας για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, στην άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος των εναγόντων, και αναφέρθηκαν ψευδή,

OA

~~AA~~

δυσφημιστικά και προσβλητικά για τους ενάγοντες γεγονότα. Ότι την ίδια ημέρα η ως άνω ανάρτηση του πρώτου εναγόμενου αναδημοσιεύτηκε αυτούσια στις ιστοσελίδες ενημερωτικού περιεχομένου www.protothema.gr, ιδιοκτησίας της τέταρτης εναγόμενης εταιρίας, νόμιμος εκπρόσωπος της οποίας είναι ο πέμπτος εναγόμενος, www.pineiosnews.gr, ιδιοκτησίας της έκτης εναγόμενης, www.larissanet.gr, ιδιοκτησίας του έβδομου εναγόμενου και www.kosmoslarissa.gr, ιδιοκτησίας του όγδοου εναγόμενου. Ότι και η δεύτερη εναγόμενη εταιρία, νόμιμος εκπρόσωπος της οποίας είναι ο τρίτος εναγόμενος, προέβη σε αναδημοσίευση της ανάρτησης του πρώτου εναγόμενου, συνοδευόμενη από σχόλιο που παρατίθεται στην αγωγή, τόσο στην ιστοσελίδα ενημερωτικού περιεχομένου www.formedia.gr, ιδιοκτησίας της, όσο και στο φύλλο της 1ης.12.2022 της καθημερινής εφημερίδας «Πολιτεία Λαρισαίων», που εκδίδει. Ότι περαιτέρω, στο φύλλο της 1ης.12.2022 της καθημερινής εφημερίδας τοπικής κυκλοφορίας «Πολιτεία Λαρισαίων», που εκδίδει η δεύτερη εναγόμενη, δημοσιεύθηκε και ασπρόμαυρη φωτογραφία της πρώτης και του δεύτερου των εναγομένων. Ότι ο πρώτος εναγόμενος ήταν εν γνώσει του ψεύδους των όσων ανέφερε, γνώση την οποία είχαν και οι λοιποί εναγόμενοι οι οποίοι, άλλως και όλως επικουρικώς, από βαριά τους αμέλεια και σε αντίθεση με τους κανόνες δεοντολογίας, που διέπουν την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, δεν επεδίωξαν να αναζητήσουν την αλήθεια προτού να προβούν στις επίδικες αναφορές και ενήργησαν με σκοπό να πλήξουν την τιμή και την υπόληψη των εναγόντων, σύμφωνα με όσα αναφέρονται ειδικότερα στην αγωγή. Ότι παρά την εξώδικη δήλωση που οι ενάγοντες απέστειλαν σε έκαστο των εναγομένων στις 9.12.2022, προσκαλώντας τους να προβούν σε επανορθωτική δήλωση, ουδεμία αποκατάσταση επήλθε, τουναντίον μάλιστα στις 15.12.2022 ο πρώτος εναγόμενος, στο πλαίσιο δημόσιας εκδήλωσης που διοργάνωσε, ισχυρίστηκε, αναφερόμενος στην πρώτη και στον δεύτερο των εναγόντων, ότι η εφημερίδα «Ελευθερία» διοικείται από μία συμμορία. Ότι βίντεο από την ως άνω εκδήλωση, στο οποίο ο πρώτος εναγόμενος εμφανίζεται να αποκαλεί την πρώτη και τον δεύτερο των εναγομένων μέλη συμμορίας, δημοσιεύθηκε στις ιστοσελίδες ενημερωτικού περιεχομένου www.pineiosnews.gr, ιδιοκτησίας της έκτης εναγόμενης, www.larissanet.gr, ιδιοκτησίας του έβδομου εναγόμενου και www.kosmoslarissa.gr, ιδιοκτησίας του όγδοου εναγόμενου. Ότι, πέραν αυτού, στις 21.12.2022 ο έβδομος εναγόμενος δημοσίευσε στην ιστοσελίδα www.larissanet.gr, που διαχειρίζεται, άρθρο υπό τον τίτλο «Η εφημερίδα «Ελευθερία», τα 100 χρόνια, η διπλή γιορτή και τα εξώδικα», με το οποίο προσέβαλε την προσωπικότητα των εναγόντων καθώς αναφέρθηκε εκ νέου στην άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος τους, προσβάλλοντας το τεκμήριο αθωότητάς τους. Ότι από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων πραγματώνεται η αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του

ποινικού αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, συνιστώντας, παράλληλα, παράνομη προσβολή της προσωπικότητας των εναγομένων, γεγονός που έχει προκαλέσει στους ίδιους ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούνται χρηματική ικανοποίηση. Με βάση αυτό το ιστορικό, και έπειτα από την παραδεκτή κατά τα ανωτέρω παραίτηση των εναγόντων από το δικόγραφο της ένδικης αγωγής ως προς την έκτη εναγόμενη και περιορισμό του αιτήματός τους, i) η πρώτη ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθούν ο πρώτος εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 80.000 ευρώ, η δεύτερη και ο τρίτος των εναγομένων να της καταβάλουν, έκαστος εις ολόκληρον, το ποσό των 100.000 ευρώ, η τέταρτη εναγόμενη να της καταβάλει το ποσό των 35.000 ευρώ, ο έβδομος εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ και ο όγδοος εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την σε βάρος της αδικοπραξία και την παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς της, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ένδικης αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ii) ο δεύτερος ενάγων ζητεί να υποχρεωθούν ο πρώτος εναγόμενος να του καταβάλει το ποσό των 80.000 ευρώ, η δεύτερη και ο τρίτος των εναγομένων να του καταβάλουν, έκαστος εις ολόκληρον, το ποσό των 100.000 ευρώ, η τέταρτη εναγόμενη να του καταβάλει το ποσό των 35.000 ευρώ, ο έβδομος εναγόμενος να του καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ και ο όγδοος εναγόμενος να του καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την σε βάρος του αδικοπραξία και την παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς του, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ένδικης αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση και iii) η τρίτη ενάγουσα ζητεί να αναγνωριστεί η υποχρέωση του πρώτου εναγόμενου να της καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ, της δεύτερης και του τρίτου των εναγομένων να της καταβάλουν, έκαστος εις ολόκληρον, το ποσό των 20.000 ευρώ, της τέταρτης εναγόμενης να της καταβάλει το ποσό των 10.000 ευρώ, του έβδομου εναγόμενου να της καταβάλει το ποσό των 10.000 ευρώ και του όγδοου εναγόμενου να της καταβάλει το ποσό των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την σε βάρος της αδικοπραξία και την παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς της, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ένδικης αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Επίσης, άπαντες οι ενάγοντες ζητούν α) να υποχρεωθούν οι πρώτος, δεύτερη, τρίτος, τέταρτη, έβδομος και όγδοος των εναγομένων, με την απειλή σε βάρος εκάστου εξ αυτών χρηματικής ποινής ποσού δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ και σε βάρος των πρώτου, τρίτου, πέμπτου, έβδομου και όγδοου των εναγομένων προσωπικής κράτησης διάρκειας πέντε μηνών ως μέσο εκτέλεσης της σχετικής διάταξης της απόφασης που θα εκδοθεί, αφενός μεν να άρουν την προσβολή της προσωπικότητάς τους με τη διαγραφή των επίδικων δημοσιευμάτων από τους

Εξετάση
Εισαγγελέας

ηλεκτρονικούς τόπους όπου έχουν δημοσιευθεί και αφετέρου, να παραλείπουν κάθε παρόμοια προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων στο μέλλον και β) να υποχρεωθούν ο πρώτος, η δεύτερη, ο τρίτος, η τέταρτη, ο έβδομος και ο όγδοος των εναγομένων να προβούν σε δημοσίευση περίληψης του διατακτικού της εκδοθησόμενης απόφασης, εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών από την επίδοσή της σε αυτούς και με την απειλή σε βάρος εκάστου εξ αυτών χρηματικής ποινής δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ και σε βάρος των πρώτου, τρίτου, πέμπτου, έβδομου και όγδοου εξ αυτών προσωπικής κράτησης διάρκειας τριών μηνών για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης της ανωτέρω περίληψης. Τέλος, ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστούν οι λοιποί, πλην της έκτης, εναγόμενοι στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων.

7. Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά αιτήματα, η αγωγή, καθ' ο μέρος αφορά την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων από την επίδικη ανάρτηση του πρώτου εναγόμενου στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook και τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 18 και 22, 25 παρ. 2, 35 και 37 ΚΠολΔ), προκειμένου να συζητηθεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, καθώς αφορά διαφορά από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, κατά την έννοια του άρθρου 614 αρ. 7 ΚΠολΔ. Ωστόσο, καθ' ο μέρος η αγωγή στρέφεται κατά του πρώτου εναγόμενου και αφορά την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων από τους ισχυρισμούς που αυτός διατύπωσε κατά τη διάρκεια εκδήλωσης στις 15.12.2022, αφορά διαφορά για την οποία εφαρμοστέα είναι η τακτική διαδικασία. Με δεδομένους δε τους διαφορετικούς κανόνες που διέπουν την προπαρασκευή της συζήτησης κατά την προκείμενη, ειδική διαδικασία σε σχέση με τους κανόνες που διέπουν την προπαρασκευή της συζήτησης κατά την τακτική διαδικασία, οι οποίοι δεν επιτρέπουν στο δικαστήριο να διακρατήσει και αυτήν την υπόθεση και να δικάσει τη σχετική διαφορά με την ορθή διαδικασία, πρέπει η αγωγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου εναγόμενου και αφορά την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων από τους ισχυρισμούς που αυτός διατύπωσε κατά τη διάρκεια εκδήλωσης στις 15.12.2022, να παραπεμφθεί σε άλλη συνεδρίαση του παρόντος Δικαστηρίου, προκειμένου να εφαρμοστεί η προσήκουσα, τακτική διαδικασία (πρβλ. σχετικά ΠΠρΠατρ 92/2024 ΤΝΠ Νόμος και Ε. Κώνστα, «Πρακτικά ζητήματα μετά την εφαρμογή του Ν 4335/2015 στην ειδική διαδικασία», ΕφΑΔΠολΔ (2017), 611-617, σ. 615). Κατά τα λοιπά, για το παραδεκτό της συζήτησης έχει κατατεθεί το, προβλεπόμενο από το άρθρο 3 παρ. 2 Ν 4640/2019, έγγραφο για την ενημέρωση των εναγόντων από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους αναφορικά με τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής

διευθέτησης της διαφοράς, καθώς η ένδικη διαφορά αποτελεί αστικού δικαίου διαφορά, της οποίας τα μέρη έχουν την εξουσία να διαθέτουν ελεύθερα το αντικείμενο, χωρίς να απαιτείται, αντίθετα με τα όσα ισχυρίζεται ο πρώτος εναγόμενος, να προσκομιστεί πρακτικό περάτωσης υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης κατ' άρθρο 6 Ν 4640/2019, διότι πρόκειται για διαφορά που, αν και υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και όχι κατά την τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, για το παραδεκτό της αγωγής, καθ' ο μέρος αυτή αφορά την ανάρτηση του πρώτου εναγόμενου, την αναδημοσίευσή της από τις ιστοσελίδες των πρώτης, τέταρτης, έβδομου και όγδοου των εναγομένων και το δημοσίευμα της εφημερίδας «Πολιτεία Λαρισαίων», έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη από το άρθρο μόνο παρ. 5 του Ν 1178/1981 προδικασία, με την επίδοση εξώδικης πρόσκλησης στον διαχειριστή του ηλεκτρονικού λογαριασμού από τον οποίο έλαβε χώρα η επίδικη ανάρτηση στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook (για την αναλογική εφαρμογή του Ν 1178/1981 επί προσβολών της προσωπικότητας οι οποίες συντελούνται μέσω ιστοσελίδων κοινωνικής δικτύωσης βλ. ΑΠ 746/2023) και στους ιδιοκτήτες των μέσων που προέβησαν στις επίδικες δημοσιεύσεις, προκειμένου να αποκαταστήσουν την προσβολή με δημοσίευση του κειμένου που υποδείχθηκε από τους ενάγοντες (βλ. τις με αριθμούς 853ΣΤ/14.12.2022, 789ΣΤ/9.12.2022 και 825ΣΤ/12.12.2022 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λάρισας Νικολάου Κατσακιώρη, την με αριθμό 7.000Γ/12.12.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λάρισας Δημητρίου Τσιτσώνη και την με αριθμό 1563B/13.12.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Γεωργίου Τραπεζανλίδη, που επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες), ενώ η ένδικη αγωγή ασκήθηκε εντός εξαμήνου από την άπρακτη παρέλευση της, τεθείσας διά της παραπάνω εξώδικης πρόσκλησης, προθεσμίας για την επανόρθωση (βλ. τις με αριθμούς 1.695ΣΤ/28.3.2023, 1.536ΣΤ/9.3.2023, 1.535ΣΤ/9.3.2023 και 1.537ΣΤ/9.3.2023 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λάρισας Νικολάου Κατσακιώρη, την με αριθμό 7.411Γ/9.3.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λάρισας Δημητρίου Τσιτσώνη και τις με αριθμούς 2114B/10.3.2023 και 2115B/10.3.2023 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Γεωργίου Τραπεζανλίδη, που επίσης επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες). Επισημαίνεται ότι, καθ' ο μέρος η αγωγή αφορά την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων από τη δημοσίευση προσωπικών τους δεδομένων, στερούμενων αξιολογικής χροιάς, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, ήτοι εν προκειμένω από μόνη τη δημοσιοποίηση της άσκησης ποινικής δίωξης σε βάρος τους, δεν απαιτείται η τήρηση της παραπάνω προδικασίας καθώς η σχετική προσβολή από τη φύση της δεν είναι δεκτική αποκατάστασης, ενώ

τυχόν θεραπεία της με νέο δημοσίευμα θα είχε ως συνέπεια την εκ νέου παραβίαση της κείμενης νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα και του δικαιώματος των εναγόντων στην ατομικότητά τους (έτσι ΑΠ 746/2023). Για αυτόν το λόγο, άλλωστε, δεν απαιτείται η τήρηση της συγκεκριμένης προδικασίας και αναφορικά με το σκέλος της αγωγής που αφορά την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων από τις αναφορές στην άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος τους από το άρθρο που ο έβδομος εναγόμενος δημοσίευσε στις 21.12.2022 στην ιστοσελίδα www.larissanet.gr. Ωστόσο, καθ' ο μέρος αφορά τις προσβολές που οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι υπέστη η προσωπικότητά τους από τη δημοσίευση, στις ιστοσελίδες www.larissanet.gr και www.kosmoslarissa.gr, βίντεο στο οποίο ο πρώτος εναγόμενος εμφανίζεται να αποκαλεί την πρώτη και τον δεύτερο των εναγομένων μέλη συμμορίας, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη καθώς οι ενάγοντες παρέλειψαν να τηρήσουν τη προδικασία που προβλέπεται από την παρ. 5 του άρθρου μόνου του Ν 1178/1981, δεδομένου ότι δεν επικαλούνται – ούτε άλλωστε προσκομίζουν – κάποια έγγραφη, εξώδικη πρόσκλησή τους προς τους έβδομο και όγδοο των εναγομένων προκειμένου αυτοί να αποκαταστήσουν τις συγκεκριμένες προσβολές. Κατά τα λοιπά, η αγωγή, με την οποία παραδεκτά ενάγονται οι εναγόμενοι – απορριπτομένου του περί αντιθέτου ισχυρισμού των τέταρτου και πέμπτου των εναγομένων – καθώς αντικείμενό της είναι ομοειδείς απαιτήσεις που στηρίζονται σε όμοια, κατά τα ουσιώδη στοιχεία της, ιστορική βάση και ταυτόχρονα το παρόν Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα για καθέναν από τους εναγόμενους (άρθρο 74 παρ. 2 ΚΠολΔ), είναι επαρκώς ορισμένη – απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών των δεύτερης, τρίτου και όγδοου των εναγομένων – και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 5 και 9Α του Συντάγματος, 8 της ΕΣΔΑ, 2, 57, 59, 299, 340, 346, 914, 919, 920, 922, 926, 932 ΑΚ, άρθρου μόνου ν. 1178/1981 «Περί αστικής ευθύνης του τύπου και άλλων τινών διατάξεων», ως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 4915/2022, 361, 362 και 363 ΠΚ, 8 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 1 παρ. 2, 4, 6 και 82 ΓΚΠΔ, 28 και 44 Ν 4624/2019 και 176, 189, 191 παρ. 2, 907, 908 παρ. 1 περ. δ, 946 και 947 ΚΠολΔ – με την επισήμανση ότι η προβαλλόμενη παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας από ιδιώτη δεν θεμελιώνει ιδιαίτερη και αυτοτελή αξίωση προστασίας με ιδρυτικό κανόνα ευθύνης το άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ, διότι δεν υπάρχει ειδική διάταξη αστικού περιεχομένου που να την αναγάγει σε τέτοια αυτοτελή αιτία αποζημίωσης με αποτέλεσμα, σε περίπτωση της παραβίασης του τεκμηρίου αθωότητας, ιδρυτικός κανόνας της ευθύνης να είναι μόνο οι διατάξεις των άρθρων 57 και 59 ΑΚ, με την επίκληση και απόδειξη των οποίων θα κριθεί αν συντρέχει νόμιμος λόγος επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης (ΑΠ 1264/2020) – παρεκτός: α) του αιτήματος να παραλείπουν οι πρώτος, δεύτερη, τρίτος, τέταρτη, έβδομος και όγδοος των εναγομένων κάθε παρόμοια προσβολή της προσωπικότητας

των εναγόντων στο μέλλον, το οποίο θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας καθώς στην αγωγή δεν γίνεται σαφής επίκληση περιστατικών από τα οποία να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου επικείμενης προσβολής της προσωπικότητας των εναγόντων από νέα, όμοια αδιοπρακτική συμπεριφορά των εναγομένων (πρβλ. σχετικά ΕφΑθ 476/2019 και ΠΠρίωαν 31/2022, αμφότερες διαθέσιμες σε ΤΝΠ Νόμος), χωρίς προς τούτο να αρκεί το γεγονός ότι οι εναγόμενοι δεν προέβησαν σε αποκατάσταση των εναγόντων έπειτα από την τήρηση της προδικασίας που προβλέπεται από την παρ. 5 του άρθρου μόνου του Ν 1178/1981 και β) του παρεπόμενου αιτήματος περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής ως προς τον καθορισμό χρηματικής ποινής για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης περίληψης του διατακτικού της απόφασης που θα εκδοθεί, το οποίο είναι μη νόμιμο και πρέπει να απορριφθεί διότι, σύμφωνα με το άρθρο μόνο παρ. 6 του Ν. 1178/1981, η περίληψη της απόφασης δημοσιεύεται εντός δέκα πέντε (15) ημερών από την επίδοση τελεσίδικης απόφασης επί της αγωγής και με την αναγκαία διευκρίνιση ότι η καταδίκη σε χρηματική ποινή για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης της τελεσίδικης αποφάσεως αποτελεί προσωποπαγή υποχρέωση, που αφορά μόνο στον ιδιοκτήτη του μέσου ενημέρωσης, εφαρμοζόμενης για το λόγο αυτό της διάταξης του άρθρου 946 παρ. 1 ΚΠολΔ (ΟΛΑΠ 2/1995 ΕλλΔνη 1995.583) και όχι στα λοιπά αναφερόμενα στο Ν 1178/1981 πρόσωπα (συντάκτη, εκδότη - διευθυντή), ως προς τα οποία ναι μεν εξακολουθεί να τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ και, ως εκ τούτου, η ικανοποίηση της ηθικής βλάβης είναι δυνατόν να συνίσταται σε δημοσίευμα με ανάλογο περιεχόμενο, πλην όμως η διενέργεια της σχετικής πράξης δεν είναι προσωποπαγής (οπότε θα ετύγχανε εφαρμογής η προαναφερομένη διάταξη του άρθρου 946 παρ. 1 ΚΠολΔ), αλλά αυτή δύναται να επιχειρηθεί από τρίτο πρόσωπο και δη τον δανειστή (εν προκειμένω τον προσβληθέντα από το επίμαχο δημοσίευμα) κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 945 ΚΠολΔ, και με δαπάνη του οφειλέτη, ο οποίος, μάλιστα, είναι δυνατόν να καταδικαστεί με την απόφαση σε προκαταβολή της (ΕφΑθ 476/2019 ό.π.). Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αγωγή, καθ' ο μέρος κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, γιγνομένης μνείας ότι για τα χρηματικά αποτιμητά, καταψηφιστικά αντικείμενα αυτής έχει καταβληθεί από τους ενάγοντες το αναλογούν, νόμιμο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. τα με κωδικούς 666977520954 1007 0026, 667041358954 1007 0097, 667041438954 1007 0037, 666977808954 1007 0018, 667041555954 1007 0016 και 667041660954 1007 0010 e-παράβολα και το αντίστοιχα, από 9.4.2024 αποδεικτικά πληρωμής e-παραβόλου των υπηρεσιών ηλεκτρονικής τραπεζικής της Τράπεζας Πειραιώς, που προσκομίζει η πρώτη ενάγουσα, τα με κωδικούς 667041229954 1007 0018, 667040860954 1007 0051,

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

667040940954 1007 0071, 667041033954 1007 0074, 666977083954 1007 0004 και 667041174954 1007 0035 e-παράβολα και το αντίστοιχα, από 9.4.2024 αποδεικτικά πληρωμής e-παραβόλου των υπηρεσιών ηλεκτρονικής τραπεζικής της Τράπεζας Πειραιώς, που προσκομίζει ο δεύτερος ενάγων και τα με κωδικούς 667543579954 1007 0029, 66753703954 1007 0033, 667562895954 1007 0092, 667563150954 1007 0079, 667505932954 1007 0070 και 667563831954 1007 0029 e-παράβολα και το αντίστοιχα, από 9.4.2024 αποδεικτικά πληρωμής e-παραβόλου των υπηρεσιών ηλεκτρονικής τραπεζικής της Τράπεζας Πειραιώς, που προσκομίζει η τρίτη ενάγουσα), ώστε να μην τίθεται ζήτημα ερημοδικίας τους.

8. Με τον όρο στρατηγικές αγωγές κατά της δημόσιας συμμετοχής, ευρύτερα γνωστές με το ακρωνύμιο SLAPP (Strategic Lawsuits Against Public Participation), νοούνται οι αγωγές που ασκούνται κατά κανόνα από ισχυρές οντότητες, για παράδειγμα από φυσικά πρόσωπα, ομάδες συμφερόντων που ασκούν πίεση, εταιρίες, πολιτικούς και κρατικά όργανα, σε μια προσπάθεια να φιμωθεί ο δημόσιος διάλογος για κάποιο θέμα δημόσιου ενδιαφέροντος. Βασικό χαρακτηριστικό των SLAPP αγωγών είναι η κατάχρηση του δικαιώματος πρόσβασης στη δικαιοσύνη καθώς χαρακτηρίζονται από δικονομικές τακτικές που αναπτύσσονται από τον ενάγοντα και χρησιμοποιούνται κακόπιστα, ιδίως όσον αφορά την επιλογή δικαιοδοσίας, την προσφυγή σε μία ή περισσότερες, πλήρως ή εν μέρει, αβάσιμες αξιώσεις, την έγερση δυσανάλογων, υπερβολικών ή παράλογων αξιώσεων, τη χρήση τακτικών παρέλκυσης ή την παραίτηση από δικαστικές υποθέσεις σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας και την κίνηση πολλαπλών διαδικασιών για παρόμοια θέματα, οι οποίες επιφέρουν δυσανάλογο κόστος για τον εναγόμενο. Οι εν λόγω δικονομικές τακτικές, οι οποίες συχνά συνδυάζονται με διάφορες μορφές εκφοβισμού, παρενόχλησης ή απειλών πριν από τη δικαστική διαδικασία ή κατά τη διάρκειά της, χρησιμοποιούνται από τον ενάγοντα για σκοπούς πέραν της γνήσιας κατοχύρωσης ή άσκησης κάποιου δικαιώματος, αλλά αποσκοπούν στην καθυστέρηση ή ακόμα και στην πλήρη αποτροπή δημοσίευσης πληροφοριών για ένα θέμα δημοσίου ενδιαφέροντος. Η απειλή κυρώσεων, σε συνδυασμό με την πολλαπλότητα και τη διάρκεια τέτοιου είδους διαδικασιών εξαντλούν τους οικονομικούς πόρους των εκάστοτε εναγομένων και τους οδηγούν στην αυτολογοκρισία προκειμένου να αποτρέψουν ενδεχόμενες μελλοντικές δικαστικές διαδικασίες, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα τη συρρίκνωση του δημόσιου διαλόγου (για την έννοια των αγωγών SLAPP βλ. αναλυτικότερα J. Borg-Barthet, B. Lobina & M. Zabrocka, “The use of SLAPPs to silence journalists, NGOs and civil society”, έκδοση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θεματικό τμήμα δικαιωμάτων των πολιτών και συνταγματικών υποθέσεων, Ιούνιος 2021 και Χ. Βρεττού, «Σύμπραξη νομολογίας και κανόνων δικαίου για την αποτελεσματική προστασία της ελευθερίας της έκφρασης. Το

φαινόμενο SLAPP», σε: Τιμητικό τόμο Γεωργίου Παναγιωτόπουλου, Σάκκουλας, 2022, 247-270). Η αντιμετώπιση των αγωγών SLAPP αποτελεί υλοποίηση της υποχρέωσης των κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, που απορρέει από την ΕΣΔΑ, να διασφαλίσουν ένα ασφαλές και ευνοϊκό περιβάλλον για τη συμμετοχή στο δημόσιο διάλογο ως βασικό χαρακτηριστικό κάθε πλουραλιστικής, δημοκρατικής κοινωνίας η οποία σέβεται πλήρως το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα (έτσι και στη Σύσταση CM/Rec(2024)2 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης προς τα κράτη μέλη «για την αντιμετώπιση της χρήσης στρατηγικών αγωγών κατά της δημόσιας συμμετοχής (SLAPPs)»). Παράλληλα, έχει προκαλέσει την παρέμβαση και του ενωσιακού νομοθέτη με την πρόσφατη υιοθέτηση της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1069 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης.4.2024 «για την προστασία των προσώπων που προβαίνουν σε ενέργειες συμμετοχής του κοινού από προδήλως αβάσιμες αγωγές ή καταχρηστικές δικαστικές διαδικασίες («στρατηγικές αγωγές προς αποθάρρυνση της συμμετοχής του κοινού»)» (ΕΕ L 1069/16.4.2024) και σκοπό τη θέσπιση δικονομικών εγγυήσεων και μέσων έννομης προστασίας σε σχετικές υποθέσεις με διασυνοριακό χαρακτήρα, ενώ στο πλαίσιο του ελληνικού εσωτερικού δικαίου, παρά την απουσία εξειδικευμένης νομοθεσίας, βρίσκει τη νομική της θεμελίωση στα άρθρα 281 ΑΚ και 116 ΚΠολΔ.

9. Άπαντες οι εναγόμενοι αρνούνται αιτιολογημένα την αγωγή, κατά δε τα λοιπά, με δηλώσεις των πληρεξουσίων δικηγόρων τους που καταχωρίστηκαν στα, ταυτάριθμα με την παρούσα, πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου και αναλύονται στις κατατεθειμένες προτάσεις τους, προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι οι, κατά τους ενάγοντες, δυσφημιστικοί ισχυρισμοί εντάσσονται στο δικαιολογημένο ενδιαφέρον των εναγομένων να παράσχουν ενημέρωση για ένα ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος. Με αυτό το περιεχόμενο ο κρινόμενος ισχυρισμός συνιστά νόμιμη ένσταση, που ερείδεται στο άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Ήδη δε με το δικόγραφο της ένδικης αγωγής καθ' υποφοράν, αλλά και με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, που καταχωρίστηκε στα, ταυτάριθμα με την παρούσα, πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου και αναλύεται στο δικόγραφο προσθήκης, που έχουν νόμιμα καταθέσει, οι ενάγοντες απαντούν στον ανωτέρω διατυπωμένο ισχυρισμό περί άρσης του παρανόμου της προσβολής, ισχυριζόμενοι ότι οι επίδικες εκφράσεις αφενός μεν περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης και, αφετέρου, χρησιμοποιήθηκαν με πρόθεση προσβολής της τιμής τους. Με αυτό το περιεχόμενο ο κρινόμενος ισχυρισμός συνιστά νόμιμη αντένσταση, που ερείδεται στο άρθρο 367 παρ. 2 ΠΚ και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Προσέτι, ο έβδομος εναγόμενος διατυπώνει τον ισχυρισμό ότι η

ένδικη αγωγή έχει ασκηθεί κατά κατάχρηση δικαιώματος, καθώς α) παρά την πληθώρα δημοσιευμάτων που έχουν καλύψει την πολυετή αντιδικία του πρώτου εναγόμενου με τους ενάγοντες, οι τελευταίοι ουδέποτε άσκησαν κάποια αντίστοιχη αγωγή για την προστασία της προσωπικότητάς τους, β) η ίδια η εφημερίδα «Ελευθερία», την οποία διοικούν η πρώτη και ο δεύτερος των εναγόντων, έχει παρουσιάσει ποινικές υποθέσεις κατά τρόπο που απάδει των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων στις υποθέσεις αυτές και γ) αποτελεί μία SLAPP αγωγή, αληθής σκοπός της οποίας δεν είναι η προστασία του δικαιώματος των εναγόντων στην προσωπικότητα αλλά η εμπλοκή του έβδομου εναγόμενου σε έναν πολυδάπανο δικαστικό αγώνα για την αντιμετώπιση των υπερβολικών αξιώσεων των εναγόντων προκειμένου να εξαντλήσει τους οικονομικούς του πόρους και να τον αποτρέψει από τη δημοσίευση πληροφοριών για ένα θέμα δημοσίου ενδιαφέροντος. Με αυτό το περιεχόμενο ο κρινόμενος ισχυρισμός κατά τα δύο πρώτα σκέλη του κρίνεται απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθώς τα επικαλούμενα από τον ενάγοντα πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν επαρκούν για να καταστήσουν την άσκηση του επίδικου δικαιώματος των εναγόντων καταχρηστική. Ωστόσο, ως προς το τρίτο σκέλος του συνιστά επαρκώς ορισμένη και νόμιμη ένσταση, που ερείδεται εν προκειμένω στο άρθρο 281 ΑΚ και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Τέλος, οι πρώτος, δεύτερη, τρίτος και όγδοος των εναγομένων υποβάλουν αίτημα να αναβληθεί η συζήτηση, σύμφωνα με το άρθρο 250 ΚΠολΔ, εωσότου περατωθεί αμετάκλητα η ποινική διαδικασία που έχει ξεκινήσει με την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος των εναγόντων για το αδίκημα της πλαστογραφίας και χρήσης πλαστού εγγράφου κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος ή αντίστοιχη ζημία μεγαλύτερη των 120.000 ευρώ.

10. Από τις ένορκες καταθέσεις του μάρτυρα απόδειξης Κωνσταντίνου Σκόνδρα και των μαρτύρων ανταπόδειξης Παναγιώτη Πλικατίδη, Ηλία Ματσίκα και Ιωάννη Σιούλα, που δόθηκαν νομίμως ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και περιλαμβάνονται στα, ταυτάριθμα με την παρούσα, πρακτικά δημοσίας συνεδρίασης αυτού, από το σύνολο των εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, χωρίς κανένα να παραλείπεται κατά την ουσιαστική εκτίμηση της υπόθεσης, τα οποία λαμβάνονται υπ' όψιν τόσο για άμεση απόδειξη, όσο και για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο ενιαίος σειριακός δίαυλος (Universal Serial Bus) που επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες, συνοδεύοντάς τον με αποτύπωση σε έγγραφο κείμενο των δηλώσεων των εναγομένων που αποτυπώνονται σε αυτόν, με πιστοποίηση της ακρίβειας της μεταφοράς αυτών (άρθρα 444 αρ. 3 και 432 ΚΠολΔ, πρβλ. σχετικά και ΑΠ 228/2012) και από τις ομολογίες των διαδίκων (άρθρα 261 και 352 ΚΠολΔ), οι οποίες περιλαμβάνονται στα δικόγραφα που αυτοί έχουν καταθέσει,

---

όπου ειδικά και περιοριστικά αναφέρονται παραπάνω και παρακάτω, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία λαμβάνονται υπ' όψιν αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

11. Την 30η.11.2022 ο πρώτος εναγόμενος, Γεώργιος Δημητρακόπουλος, προέβη σε δημόσια δημοσίευση, στον ηλεκτρονικό λογαριασμό που αυτός διαχειρίζεται στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook με το όνομα χρήστη «Giorgos Dimitrakopoulos», με το εξής περιεχόμενο: «ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΞΗ σε βαθμό ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ σε δύο από τα τρία μέλη του ΔΣ της εφημερίδας «Ελευθερία Λάρισας. Πιστός στο καθήκον της ενημέρωσης της κοινής γνώμης, της ελευθεροτυπίας και της δημοσιογραφικής δεοντολογίας την οποία γνωρίζω προσωπικά και λόγω της ιδιότητας μου και λόγω της ιστορίας της οικογενείας μου στο χώρο του τύπου, θεωρώ ότι αυτή τη στιγμή που η ιστορική εφημερίδα «Ελευθερία της Λάρισας» συμπληρώνει 100 χρόνια από την ίδρυσή της από τον παππού μου Γιώργο Δημητρακόπουλο από τον οποίο την παρέλαβε ο πατέρας μου Παναγιώτης Δημητρακόπουλος δίνοντάς της νέα πνοή και κάνοντάς τη αγαπητή σε όλη τη Λάρισα και όχι μόνο, έχει ιδιαίτερη σημασία να γνωρίζετε τα ακόλουθα. α. Η Εισαγγελία Λάρισας μετά από διερεύνηση που διήρκεσε δύο περίπου χρόνια λαμβάνοντας υπόψιν μηνυτήριες αναφορές μου με σοβαρές καταγγελίες και στοιχεία, άσκησε ποινική δίωξη για αδικήματα σε βαθμό κακούργηματος σε βάρος των Δανάης Ισαβέλλας Δημητρακοπούλου Ντιθ, προέδρου του ΔΣ της εφημερίδας «Ελευθερία Λάρισας», Γιώργου Μιχαλόπουλου διευθύνοντα συμβούλου της εφημερίδας «Ελευθερία Λάρισας», και δύο ακόμη προσώπων που εμπλέκονται στην υπόθεση, ήτοι των Μιχάλη Σακελλάρη, υπαλλήλου της διεύθυνσης περιβάλλοντος της Περιφέρειας Θεσσαλίας και της Μαρία Αμέλια Ντιθ Ισπανίδας π. αεροσυνοδού – μητέρας της προέδρου του ΔΣ Δανάης Ισαβέλλας Δημητρακοπούλου Ντιθ – η οποία έχει ήδη βρεθεί στο εδώλιο του κατηγορουμένου και δικάζεται και με άλλες σε βάρος της κατηγορίες για πλαστογραφίες της, σχετικές με την υπόθεση. β. Η ποινική δίωξη στην οποία θα είμαι παρών με δήλωση παράστασης Πολιτικής Αγωγής αφορά πλαστογραφία κατ' εξακολούθηση και χρήση πλαστού εγγράφου κατ' εξακολούθηση, σε βαθμό κακούργηματος, καθώς τα ποσά είναι άνω των 120.00 ευρώ και πρόκειται για ιδιωτικά συμφωνητικά – τέσσερα διαφορετικά, ένα εκ των οποίων ήταν κενό και άλλα συμπληρωμένα με το χέρι, όλα επικυρωμένα την ίδια μέρα από τον εν λόγω υπάλληλο Μιχάλη Σακελλάρη της διεύθυνσης περιβάλλοντος της Περιφέρειας Θεσσαλίας και όχι από τα ΚΕΠ Λάρισας – τα οποία οι εν λόγω χρησιμοποίησαν – για την φερόμενη μεταβίβαση του 75% των μετοχών της Ανωνύμου Εταιρείας εφημερίδα «Ελευθερία Λάρισας» από την μητέρα μου, στην Δανάη Ισαβέλλα Δημητρακοπούλου Ντιθ – ποσοστό που δεν μπορεί ούτως ή άλλως να μεταβιβαστεί διότι δεσμεύεται από

Εθελούγη
Ο Εισαγγελέας

καθολικό καταπίστευμα που θεσπίζει ο πατέρας μου Παναγιώτης Δημητρακόπουλος με τη δημόσια διαθήκη του προς εμένα. Στην μηνυτήρια αναφορά μου περιλαμβάνεται επίσης πρακτικό της γενικής συνέλευσης του ΔΣ της «Ελευθερίας» στις 17-7-2014 και απόφαση του ΔΣ για την φερόμενη ενοικίαση από τη μητέρα μου στην ανώνυμη εταιρία δύο κτιρίων που βρίσκονται οι εγκαταστάσεις, τα πιεστήρια αλλά και η οικία της μητέρας μου στο 30 χιλ παλαιάς εθνικής οδού Αθηνών-Λαρίσης για ασυνήθιστα μεγάλη χρονική διάρκεια (50 χρόνια) και για το ευτελές ποσό συγκριτικά με την αξία τους (6.000 ευρώ τον χρόνο), και η φερόμενη δήλωση της εκδότριας μητέρας μου Δανάης Δημητρακοπούλου που δημοσιεύθηκε στην «Ελευθερία» στις 23-8 του 2018 και την οποία οι εν λόγω κατηγορούμενοι/εγκαλούμενοι χρησιμοποίησαν εναντίον μου για να με απομακρύνουν από τη μητέρα μου και την εφημερίδα. γ. Σημειώνω ότι η εν λόγω κατηγορούμενη/εγκαλούμενη πλέον για κακούργημα Δανάη Ισαβέλλα Δημητρακοπούλου Ντιθ παρουσίασε εναντίον μου όλα τα παραπάνω για τα οποία σήμερα κατηγορείται, στη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας για τη θέση της μητέρα μου υπό δικαστική συμπαράσταση, η οποία θα συνεχιστεί από την πλευρά μου κάνοντας χρήση όλων των δυνατοτήτων που μου παρέχει ο νόμος, προκειμένου να στερήσει από εμένα μοναδικό τέκνο το κατά νόμον δικαίωμα μου να οριστώ εγώ δικαστικός συμπαραστάτης της μητέρας μου, ως έχων άμεσο έννομο συμφέρον για το πρόσωπο και την περιουσία της μητέρας μου, την οποία ουδέποτε έβλαψα, αντιθέτως ευνόησα, καθιστώντας την πλουσιότερη με την δωρεά που της έκανα το 2004, δίνοντάς της λόγω βουλευτικού ασυμβιβάστου το 45% της εφημερίδας «Ελευθερία Λάρισας» που κληρονόμησα τότε από τον πατέρα μου Παναγιώτη Δημητρακόπουλο. δ. Η άσκηση ποινικής δίωξης για κακούργημα κατά των τεσσάρων των οποίων κατανοώ και σέβομαι πάντα το τεκμήριο της αθωότητας, και ειδικότερα κατά της Δανάης Ισαβέλλας Δημητρακοπούλου Ντιθ, εγείρει σοβαρό θέμα σχετικά με την απόφαση του Εφετείου Λάρισας της 8ης-7-2022 με την οποία απορρίφθηκε η ασκηθείσα από εμένα έφεση και ορίστηκε η Δανάη Ισαβέλλα Δημητρακοπούλου Ντιθ, δικαστική συμπαραστάτρια, ιδιαίτερα μάλιστα αφού είχα, μεταξύ άλλων, υποβάλλει με την ασκηθείσα έφεση και αίτημα αναστολής έκδοσης απόφασης με το αιτιολογικό των τριών δικογραφιών που ήταν σε εκκρεμότητα αλλά και πιο συγκεκριμένα της από 8-10-2020 μηνυτήριας αναφοράς μου για τα παραπάνω αναφερθέντα ποινικά αδικήματα, αίτημα το οποίο όμως και αυτό απορρίφθηκε από την Εφέτη, με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή να διαχειρίζεται την περιουσία της μητέρας μου, άτομο εν προκειμένω η Δανάη Ισαβέλλα Δημητρακοπούλου Ντιθ στο οποίο έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για κακούργημα σχετικό με την συμπαραστατούμενη μητέρα μου και της περιουσίας της! Με την πρόσφατη άσκηση ποινικής δίωξης σε βαθμό κακούργηματος, όπου πλέον δύο από τα τρία μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ανωνύμου εταιρίας εφημερίδα

«Ελευθερία Λάρισας» είναι κατηγορούμενοι/εγκαλούμενοι, και επιπλέον ο ένας εκ των δύο κατηγορουμένων διευθύνων σύμβουλος Γιώργος Μιχαλόπουλος τυγχάνει και πρόεδρος της ένωσης ιδιοκτητών επαρχιακών εφημερίδων, γίνονται πλέον αντιληπτές οι μεθοδεύσεις για την υφαρπαγή και εκμετάλλευση της περιουσίας και της εφημερίδας της οποίας την διοίκηση και διαχείριση έχει για όσο ζει η μητέρα μου, και κατ' επέκταση η καταστρατήγηση του καθολικού καταπιστεύματος 55% το οποίο ο πατέρας μου Παναγιώτης Δημητρακόπουλος στην διαθήκη του που δημοσιεύθηκε με ημερομηνία 20-7-2004 θεσπίζει υπέρ εμού - από το οποίο ουδέποτε παραιτήθηκα όπως ψευδώς διαδίδεται - ώστε να είμαι, όπως εκείνος επιθυμούσε, μοναδικός ιδιοκτήτης της εφημερίδας «Ελευθερία Λάρισας». Καθώς η «Ελευθερία» είναι σημαντικό κομμάτι της ιστορίας και της ζωής των πολιτών της Λάρισας και πρέπει να παραμείνει, επειδή γνωρίζω ότι αντιμετωπίζει λόγω των μεθοδεύσεων και των χειρισμών αυτών που ανέλαβαν την διοίκηση με δόλιο τρόπο εις βάρος της μητέρας μου και εμού, σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα, μη εξυπηρετούμενα δάνεια, προσημειώσεις και κατασχετήρια ακόμη και στο όνομα του θανόντος από χρόνια πατέρα μου, ο οποίος άφησε μια επιχείρηση υγιή και υπόδειγμα στο χώρο του τύπου, καλώ τους οικονομικούς Εισαγγελείς με αναφορά που θα καταθέσω τις επόμενες μέρες να διερευνήσουν τυχόν οικονομικά εγκλήματα ώστε πριν και πάνω απ' όλα να μην μείνουν οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους στο δρόμο. Με αίσθημα ευθύνης, σεβασμού και τιμής προς τους πολίτες της Λάρισας που τόσο αγάπησαν την «Ελευθερία του Τάκη Δημητρακόπουλου». Με εκτίμηση και αγάπη, Γιώργος Π. Δημητρακόπουλος».

12. Ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος αποτελεί σημαίνουσα προσωπικότητα της κοινωνίας της Λάρισας. Είναι εγγονός του ιδρυτή της ιστορικής, καθημερινής, τοπικής κυκλοφορίας εφημερίδας «Ελευθερία» Γιώργου Δημητρακόπουλου και γιος του μετέπειτα ιδιοκτήτη και εκδότη της Παναγιώτη Δημητρακόπουλου. Έπειτα από το θάνατο του πατέρα του, στις 11.7.2004, ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος κληρονόμησε ποσοστό 45% εξ αδιαιρέτου της όλης οικονομικής μονάδας της ως άνω εφημερίδας, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό 55% εξ αδιαιρέτου περιήλθε στην κυριότητα της μητέρας του, Δανάης, χήρας Παναγιώτη Δημητρακόπουλου, με τον όρο η τελευταία να έχει μέχρι το τέλος της ζωής της τη διοίκηση και τη διαχείριση της επιχείρησης αυτής και μετά το θάνατό της το ως άνω ποσοστό να περιέλθει στον γιο της Γεώργιο Δημητρακόπουλο. Λίγο πριν το θάνατο του πατέρα του, στις ευρωεκλογές της 13ης.6.2004, ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος επανεξελέγη ευρωβουλευτής, καθώς όμως κατά το χρόνο εκείνο ίσχυε ασυμβίβαστο μεταξύ της ιδιότητας του ευρωβουλευτή και του ιδιοκτήτη μέσου μαζικής ενημέρωσης (άρθρο 57 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε έπειτα από την αναθεώρησή του κατά το έτος 2001), ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος προέβη στην κατάρτιση δωρεάς εν ζωή προς τη μητέρα του, αναφορικά με το ποσοστό εξ

Εισαγγελέας
Εισαγγελέας

αδιαιρέτου της επιχείρησης της εφημερίδας «Ελευθερία» που είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του, προκειμένου να αποξενωθεί από την εν λόγω επιχείρηση και να μην απωλέσει την ιδιότητα του ευρωβουλευτή. Έπειτα από την έκδοση της απόφασης του ΕΔΔΑ της 15ης.6.2006 στην υπόθεση Λυκουρέζος κατά Ελλάδα (CE:ECHR:2006:0615JUD003355403), όπου κρίθηκε ότι το ασυμβίβαστο κάθε επαγγελματικής δραστηριότητας με την ιδιότητα του βουλευτή, που θεσπίστηκε με τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001, αντίκειται στο άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου αρ. 1 της ΕΣΔΑ, το οποίο εγγυάται τη διενέργεια ελεύθερων εκλογών, ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος άσκησε κατά της μητέρας του την από 20.8.2007 αγωγή του ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λάρισας ζητώντας την ακύρωση της παραπάνω σύμβασης δωρεάς λόγω συνδρομής ουσιώδους πλάνης, αγωγή που απορρίφθηκε αμετάκλητα με την με αριθμό 9/2013 απόφαση του Αρείου Πάγου. Η αντιδικία του Γεωργίου Δημητρακόπουλου με τη μητέρα του έγινε ευρύτερα γνωστή στην κοινωνία της Λάρισας καθ' όλη τη διάρκειά της, ενώ συνέχισε να απασχολεί έντονα την κοινή γνώμη ακόμα και μετά την περάτωσή της, με δημοσιεύματα να αναφέρουν ως αιτία της ρήξης μεταξύ μητέρας και γιου το διαζύγιο του τελευταίου με την τρίτη ενάγουσα και τη σύναψη δεύτερου γάμου από τον Γεώργιο Δημητρακόπουλο, παρά τη σχετική διαφωνία της Δανάης Δημητρακοπούλου (βλ. τα άρθρα της 17ης.8.2018 της ιστοσελίδας «www.athensvoice.gr με τίτλο «Συνελήφθη ο πρώην ευρωβουλευτής της ΝΔ, Γιώργος Δημητρακόπουλος» και της 18ης.8.2018 της ιστοσελίδας www.patris.gr με τίτλο «Στα άκρα η διαμάχη για την Ελευθερία», που επικαλείται και προσκομίζει ο έβδομος εναγόμενος). Αντίστοιχα γνωστή έγινε και η διαμάχη μεταξύ του Γεωργίου Δημητρακόπουλου και της κόρης του Δανάης – Ισαβέλλας Δημητρακοπούλου, ήδη πρώτης ενάγουσας, αναφορικά με τη θέση της Δανάης, χήρας Παναγιώτη Δημητρακοπούλου σε καθεστώς δικαστικής συμπαράστασης, διαμάχη η οποία περατώθηκε τελεσίδικα με την έκδοση της με αριθμό 294/2022 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, που έθεσε τη Δανάη, χήρα Παναγιώτη Δημητρακόπουλου σε καθεστώς πλήρους στερητικής δικαστικής συμπαράστασης και διόρισε δικαστική της συμπαραστάτρια την εγγονή της και ήδη πρώτη ενάγουσα, στην οποία ανατέθηκε και η επιμέλεια του προσώπου της ως άνω συμπαρασστατέας. Μάλιστα, δημοσιεύματα μέσω μαζικής ενημέρωσης τόσο εθνικής όσο και τοπικής εμβέλειας που εκδόθηκαν μεσούσης της διαδικασίας για τη θέση σε δικαστική συμπαράσταση της Δανάης Δημητρακοπούλου κάνουν εκτενείς αναφορές σε ισχυρισμούς του Γεωργίου Δημητρακόπουλου, μεταξύ άλλων για μακροχρόνια παρεμπόδιση προσωπικής επαφής του με τη μητέρα του (βλ. το άρθρο της 28ης.3.2020 της ιστοσελίδας www.kosmoslarissa.gr με τίτλο «Αφιέρωμα του Πρώτου Θέματος στο δράμα της «Ελευθερίας» και της οικογένειας Δημητρακόπουλου», το οποίο επικαλείται

και προσκομίζει ο έβδομος εναγόμενος και τη συνέντευξη που παραχώρησε στις 15.3.2020 ο πρώτος εναγόμενος στην ιστοσελίδα www.larissanet.gr με τον τίτλο «Παρεμποδίζομαι συστηματικά να δω την μητέρα μου!», την οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες) αλλά και για πλαστογραφία της υπογραφής της συμπαραστατέας σε σειρά εγγράφων που σχετίζονται με τη μεταβίβαση ποσοστού των μετοχών της στην ανώνυμη εταιρία που εκδίδει την εφημερίδα «Ελευθερία» προς την εγγονή και μετέπειτα δικαστική της συμπαραστάτρια (βλ. τα άρθρα της 1ης.3.2021 της εφημερίδας «Πρώτο Θέμα» και της ιστοσελίδας www.thessaliatv.gr με τίτλο «Οικογένεια Δημητρακοπούλου: Θρίλερ με την παρουσία δεκάδων εκατομμυρίων», που επικαλούνται και προσκομίζουν οι δεύτερη και τρίτος των εναγομένων).

13. Κατόπιν των ανωτέρω, εκ προοιμίου και πριν από την εξέταση των επιμέρους αιτιάσεων των εναγόντων, είναι αναγκαίο να επισημανθεί πως η οικογένεια Δημητρακόπουλου διατηρεί ισχυρή πολιτική, κοινωνική και οικονομική επιρροή στην τοπική κοινωνία, ενώ η εφημερίδα «Ελευθερία», η οποία στις 19.10.2022 συμπλήρωσε εκατό χρόνια αδιάλειπτης λειτουργίας, αποτελεί τη μεγαλύτερη σε κυκλοφορία επαρχιακή εφημερίδα της χώρας και είναι συνυφασμένη με τον κάθε Λαρισαίο, ώστε δικαιολογημένα αυτός να επιθυμεί να ενημερώνεται όχι μόνο για το ιδιοκτησιακό καθεστώς και την τύχη της εφημερίδας αλλά και για τη συγκεκριμένη οικογένεια και τις σχέσεις μεταξύ των μελών της, μεταξύ των οποίων στη συνείδηση της τοπικής κοινωνίας συγκαταλέγεται και η τρίτη ενάγουσα, ως πρώην σύζυγος του πρώτου εναγομένου και μητέρα της πρώτης ενάγουσας, με αποτέλεσμα οι σχέσεις και οι διενέξεις της με τα ως άνω πρόσωπα να μην αποτελούν αμιγώς ζήτημα της ιδιωτικής της ζωής. Απολύτως ενδεικτικό αυτού του γεγονότος είναι – πέραν των αναφορών στα δημοσιεύματα που προαναφέρθηκαν – και το ότι η ίδια η «Ελευθερία» έχει φιλοξενήσει δημόσιες δηλώσεις της πρώτης ενάγουσας στις οποίες αναφέρεται με λεπτομέρεια στις προσωπικές σχέσεις μεταξύ των μελών της οικογένειας Δημητρακοπούλου. Συγκεκριμένα, στις 16.3.2020 η «Ελευθερία» δημοσίευσε δήλωση της πρώτης ενάγουσας με τίτλο «Αγάπη και φροντίδα για τη γιαγιά, απόλυτη εμπιστοσύνη στο Δ.Σ.» (προσκομιζόμενη με επίκληση από τον έβδομο εναγόμενο), με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Με έκπληξη διάβασα τη συνέντευξη του πατέρα μου Γεωργίου Δημητρακόπουλου, με αφορμή την επίσκεψή του στη γιαγιά μου και μητέρα του Δανάη Δημητρακόπουλου. Συνέντευξη που είναι ολόκληρη ψευδής, παραπλανητική, συκοφαντική, είναι δε προφανές ότι έγινε για λόγους εντυπώσεων και σκοπιμότητας. Αποκρύπτει ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος το γεγονός ότι εδώ και 15 χρόνια περίπου όχι μόνο δεν είχε καμία σχέση ούτε καν επικοινωνία με τη γιαγιά μου Δανάη Δημητρακοπούλου, αλλά με πρωτοβουλία του είχε σφοδρή αντιδικία μαζί της και επί χρόνια την έσερνε στα δικαστήρια, λόγο για τον οποίο η γιαγιά μου αρνούνταν μέχρι

ΕΘΝΟΡΑΦΟ
1 ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

και τηλεφωνική επικοινωνία μαζί του. Η ξαφνική προσέλευσή του για να την επισκεφθεί και μάλιστα με συνοδεία δικηγόρου και το όψιμο ενδιαφέρον του γι' αυτήν είναι εξοργιστικά υποκριτικά και απροκάλυπτα σχεδιασμένα για δημιουργία εντυπώσεων. Περισσότερο εξοργιστική, πέραν του ότι είναι ψευδής και συκοφαντική, είναι η αναφορά του στις συνθήκες διαβίωσης και στη δήθεν έλλειψη φροντίδας της υγείας της γιαγιάς μου. Εμείς που έχουμε απολαύσει απλόχερα την αγάπη και φροντίδα της, όταν ο πατέρας μας Γεώργιος Δημητρακόπουλος μας εγκατέλειψε, αδιαφορώντας όχι μόνο για τη στοιχειώδη διαβίωσή μας αλλά και για την τυπική επικοινωνία μαζί μας, φροντίσαμε να έχει η γιαγιά μας άριστες συνθήκες διαβίωσης, συνεχή ιατρική παρακολούθηση και παρουσία νοσηλευτικού και βοηθητικού προσωπικού σε 24ωρη βάση, όταν ο ίδιος επί χρόνια δεν ενδιαφέρθηκε, έστω και τηλεφωνικά να πληροφορηθεί για την κατάστασή της. Παρόλο που η ίδια η γιαγιά μου αν το επέτρεπε η κατάσταση της υγείας της θα αρνούσαν ακόμα μια φορά να δεχθεί την επίσκεψη του, όπως έκανε σχεδόν επί 15 χρόνια τώρα, κανένας δεν απαγόρευσε σε αυτόν να την επισκεφθεί και εκείνος αντί να το εκτιμήσει εκμεταλλεύτηκε την όψιμη και προσχηματική επίσκεψη αυτή για δημοσιογραφικές συνεντεύξεις και με την ηθικά τουλάχιστον ανεπίτρεπτη δημοσίευση φωτογραφιών. Διερωτώμαι γιατί ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος αποκρύπτει ότι προσέφυγε στη Δικαιοσύνη εκθέτοντας όλα όσα αναφέρει στη συνέντευξή του τα οποία αποδείχθηκαν με πλήθος εγγράφων ψευδή, γι' αυτό άλλωστε και η απόφαση της Δικαιοσύνης ήταν αρνητική γι' αυτόν, μη επιτρέποντάς του καμία επικοινωνία με τη γιαγιά μου. Τέλος, επειδή κάνει στοχευμένη επίθεση στον διευθύνοντα σύμβουλο της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Α.Ε., αποδίδοντας σε αυτόν ψευδείς κατηγορίες, διαβεβαιώ ότι ο Γεώργιος Μιχαλόπουλος όπως και όλα τα μέλη του Δ.Σ. της εταιρείας, του οποίου έχω την τιμή και ευθύνη να είμαι πρόεδρος, τυγχάνουν της απόλυτης εμπιστοσύνης μου, με την ίδια εμπιστοσύνη άλλωστε, τα περιέβαλε και η γιαγιά μου Δ.Δ. κατά τη διάρκεια της πολύχρονης συνεργασίας μαζί τους». Αντίστοιχη δήλωση δημοσίευσε η «Ελευθερία» και στις 16.12.2022 με τίτλο «Ο παππούς μου θα χαίρεται για μένα, για τον πατέρα μου θα λυπάται...» (επίσης προσκομιζόμενη με επίκληση από τον έβδομο εναγόμενο), όπου η πρώτη ενάγουσα αναφέρει τα εξής: «Θέλω από καρδιάς να σας ευχαριστήσω για τη συμμετοχή σας στις εκδηλώσεις για τον εορτασμό των 100 ετών από την ίδρυση της Εφημερίδας «Ελευθερία». Είμαι σίγουρη ότι ο παππούς μου, Τάκης Δημητρακόπουλος, θα είναι πολύ χαρούμενος βλέποντας ότι το έργο του συνεχίζεται μέχρι και σήμερα από εμένα και την Διοίκηση της Εφημερίδας, φυσικά με την στήριξή σας. Το ίδιο και η πολυαγαπημένη μου γιαγιά Δανάη Δημητρακοπούλου. Είμαι όμως σίγουρη ότι θα τους λυπεί το γεγονός ότι ο πατέρας μου, Γεώργιος Δημητρακόπουλος, στρέφεται εναντίον της «Ελευθερίας», με την οποία δεν ήθελε να ασχοληθεί για να ακολουθήσει την πολιτική του καριέρα,

---

όπως και έκανε όταν πέθανε ο παππούς μου, λόγος για τον οποίο την εφημερίδα μετά τον θάνατό του ανέλαβε η γιαγιά μου, την οποία επίσης δεν θέλησε να βοηθήσει στο έργο της αυτό αλλά και να φροντίσει όταν το είχε ανάγκη. Αυτή ήταν η επιλογή του. Πέραν όμως της «Ελευθερίας», θα τους λυπεί και το γεγονός ότι στρέφεται και εναντίον εμού, της ίδιας του της θυγατέρας, με ιδιαίτερη σκληρότητα και με όποιο μέσο διαθέτει, γεγονός που λυπεί και εμένα, αν και πλέον το έχω συνηθίσει, όχι όμως αποδεχτεί. Ποιο παιδί άλλωστε θα μπορούσε να αποδεχτεί ότι ο ίδιος του ο πατέρας έχει επιδοθεί σε μία αβυσσαλέα προσπάθεια να πλήξει την προσωπικότητά του; Την οποία μάλιστα ποτέ δεν θέλησε να μάθει, να κατανοήσει, να δει να εξελίσσεται. Ποιο παιδί θα μπορούσε να αποδεχτεί ότι επί της ουσίας μεγάλωσε χωρίς πατέρα και ότι όταν ο ίδιος εμφανίστηκε μετά από χρόνια στη ζωή του, εμφανίστηκε όχι για να την ομορφύνει ή για να επανορθώσει για τα λάθη του παρελθόντος, αλλά για να την κάνει πιο δύσκολη; Ποιο παιδί θα μπορούσε να αποδεχτεί ότι ο ίδιος του ο πατέρας δημοσίως το εντάσσει σε μία «συμμορία» και στρέφεται εναντίον του ποινικά καταλογίζοντάς του πράξεις που ο ίδιος γνωρίζει περισσότερο από κάθε άλλον ότι ουδέποτε τέλεσε. Νομίζω κανένα. Η αγάπη που μου δείξατε, οι εγκάρδιες χειραψίες σας και οι ζεστές ματιές και τα λόγια σας έχουν απαλύνει τον πόνο μου και με έχουν κάνει να νιώσω ότι αν και ποτέ δεν είχα μία ολοκληρωμένη οικογένεια, ανήκω σε μία μεγάλη οικογένεια και αυτή είστε εσείς! Σας ευχαριστώ για άλλη μία φορά τόσο ως Πρόεδρος του Δ.Σ. της Ελευθερίας, αλλά και ως Δανάη-Ισαβέλλα Δημητρακοπούλου, το παιδί που μεγάλωσε χωρίς πατέρα, αλλά με πολλή αγάπη». Επιπροσθέτως, ο Γεώργιος Δημητρακόπουλος υπήρξε Έλληνας ευρωβουλευτής από έτος 1994 μέχρι το έτος 2009, ενώ θήτευσε και ως αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ιδιότητες που αφ' εαυτές τον καθιστούν δημόσιο πρόσωπο και δικαιολογούν το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης για τα λεγόμενα και τις πράξεις του. Αντίστοιχα, η πρώτη ενάγουσα, πέρα από τα όσα ήδη αναφέρθηκαν, είναι και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΛΑΡΙΣΑΣ», που εκδίδει την προαναφερθείσα ιστορική εφημερίδα «Ελευθερία», ενώ ο δεύτερος ενάγων είναι αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου και διευθύνων σύμβουλος της παραπάνω εταιρίας και πρόεδρος της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερήσιων Επαρχιακών Εφημερίδων, προσέτι δε κατά το παρελθόν υπήρξε γενικός διευθυντής μίας έτερης, επίσης σημαντικής για την κοινωνία της Λάρισας, επιχείρησης και, συγκεκριμένα, του πρότυπου κέντρου αποκατάστασης και αποθεραπείας «Αρωγή» (βλ. και το αντίγραφο της από 27.6.2016 αγωγής, που αυτός έχει ασκήσει ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου κατά την τακτική διαδικασία και προσκομίζεται από τον έβδομο εναγόμενο, στην τρίτη σελίδα της οποίας αναφέρει επί λέξει: «Προσωπικά και για πολλά χρόνια, ήδη από το έτος 2005, είχα υπηρετήσει ως διευθυντικό στέλεχος στην εταιρεία «ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ

Εθελούσα
Ο Εισαγγελέας

ΚΕΝΤΡΟ ΙΑΤΡΙΚΗΣ – ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», με το διακριτικό τίτλο «ΑΡΩΓΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΑΕ», η οποία εδρεύει στη Νίκαια Λάρισας. Η ως άνω εταιρεία είχε ιδρύσει το πρώτο Κέντρο Αποκατάστασης και Αποθεραπείας (Κ.Α.Α.) στη Λάρισα δυναμικότητας 120 κλινών. Είχα πρωτοστατήσει στην ίδρυση του Κ.Α.Α., στην αδειοδότησή του και τέλος στην εύρυθμη λειτουργία του για περισσότερο από δέκα χρόνια. Κατά τη θητεία μου στο συγκεκριμένο Κ.Α.Α. αυτό κατέστη πόλος έλξης για χιλιάδες συνανθρώπους μας από ολόκληρη την Ελλάδα που είχαν ανάγκη από τις υπηρεσίες του, ενώ γρήγορα μετατράπηκε σε σημείο αναφοράς σε πανελλήνιο επίπεδο για όλα τα Κ.Α.Α. που ιδρύθηκαν και λειτούργησαν στη χώρα. Ο συνδυασμός των σπουδών μου αλλά και της προϋπηρεσίας μου σε θέση ευθύνης μίας εκ των μεγαλύτερων επιχειρήσεων στην πόλη της Λάρισας, αποτέλεσε ασφαλές κριτήριο από την εκδότρια κ. Δημητρακοπούλου, προκειμένου αυτή να με επιλέξει για την τόσο σημαντική αυτή θέση στην επιχείρησή της το έτος 2012»). Αυτή η επαγγελματική δραστηριοποίηση της πρώτης και του δεύτερου των εναγόντων και η συνακόλουθη θέση τους στην τοπική κοινωνία τους καθιστούν επίσης δημόσια πρόσωπα (έτσι και ΕΔΔΑ 14.12.2006, Verlagsgruppe News GmbH κατά Αυστρίας, ό.π., σκ. 36 και ΕΔΔΑ 6.4.2010, Flinckilä κλπ. κατά Φινλανδίας, CE:ECHR:2010:0406JUD002557604, σκ. 83 και 85) για τη δράση των οποίων υφίσταται δικαιολογημένο ενδιαφέρον της κοινής γνώμης.

14. Έπειτα από την παραπάνω ανάρτηση του Γεωργίου Δημητρακόπουλου στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook, ο τύπος έδειξε εκ νέου ενδιαφέρον για τη διαδικαστική πορεία της διαμάχης μεταξύ των ως άνω, δημόσιων προσώπων, που ως επίκεντρο έχει το ιδιοκτησιακό καθεστώς της εφημερίδας «Ελευθερία». Σε αυτό το πλαίσιο η καθημερινή τοπική εφημερίδα «Πολιτεία Λαρισαίων», ιδιοκτήτρια της οποίας είναι η δεύτερη εναγόμενη εταιρία, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον τρίτο εναγόμενο, στο φύλλο της με αριθμό 202 της 1ης.12.2022, αναφέρθηκε εκτενώς στην ως άνω ανάρτηση, αφιερώνοντάς της μάλιστα το πρωτοσέλιδό της, όπου δημοσίευσε ασπρόμαυρη φωτογραφία της πρώτης και του δεύτερου των εναγόντων υπό τον περηναιό τίτλο «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η΄ ΘΑΝΑΤΟΣ» και τον παράτιτλο «Ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για 2+2. Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα!». Στην δε τρίτη σελίδα του συγκεκριμένου φύλλου της η εφημερίδα «Πολιτεία Λαρισαίων» δημοσίευσε εκτενές ρεπορτάζ υπό τον τίτλο «Σεισμική» δόνηση στην «Ελευθερία» και τον παράτιτλο «Ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος σε δύο από τα τρία μέλη του ΔΣ της εφημερίδας», όπου, προτού παραθέσει αυτούσιο το κείμενο της παραπάνω ανάρτησης, αναφέρει τα εξής: «Λίγες ημέρες πριν τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την κυκλοφορία του πρώτου φύλλου της στη Λάρισα, σε νέα δικαστική περιπέτεια εισέρχεται η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» με την Εισαγγελία Λάρισας να ασκεί ποινική δίωξη σε βαθμό

κακουργήματος σε βάρος της προέδρου του ΔΣ της εφημερίδας, Δανάης Ισαβέλλας Δημητρακοπούλου Ντιθ, του διευθύνοντα συμβούλου Γιώργου Μιχαλόπουλου, καθώς και κατά των εμπλεκόμενων στην υπόθεση, Μαρίας Αμέλιας Ντιθ, μητέρας της προέδρου του ΔΣ, και Μιχάλη Σακελλάρη, του υπαλλήλου της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος της Περιφέρειας Θεσσαλίας. Η ποινική δίωξη ασκήθηκε μετά από τις προ διετίας καταγγελίες και μηνυτήριες αναφορές του πρώην ευρωβουλευτή της Ν.Δ. Γεώργιου Δημητρακόπουλου περί πλαστογραφίας της υπογραφής της μητέρας του σε τέσσερα ιδιωτικά συμφωνητικά. Συγκεκριμένα, οι κατηγορίες αφορούν πλαστογραφία κατ' εξακολούθηση και χρήση πλαστού εγγράφου κατ' εξακολούθηση σε βαθμό κακουργήματος, διότι από τη χρήση τους η συνολική ζημιά που προκλήθηκε υπερβαίνει τα 120.000 ευρώ και αφορούν την πλαστογραφία τεσσάρων διαφορετικών ιδιωτικών συμφωνητικών τα οποία επικυρώθηκαν στην ίδια μέρα από υπάλληλο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος της Περιφέρειας Θεσσαλίας και όχι από τα ΚΕΠ του Δήμου. Η συγκεκριμένη εξέλιξη ήλθε να προστεθεί στην έντονη φημολογία περί αδυναμίας αποπληρωμής υποχρεώσεων προς τους δημοσιογράφους και τους τεχνικούς του Οργανισμού, κι ενώ τα - παχυλά αμειβόμενα - υψηλόβαθμα στελέχη σχεδιάζουν την εκδήλωση του εορτασμού των 100 χρόνων της εφημερίδας! Η ανακοίνωση του κ. Δημητρακόπουλου έχει ως εξής: [...]». Σημειωτέον ότι ήδη στις 30.11.2022 η ενημερωτική ιστοσελίδα www.formedia.gr, διαχειρίστρια της οποίας είναι ομοίως η δεύτερη εναγόμενη εταιρία, είχε δημοσιεύσει άρθρο με τίτλο «SPOT ON/«Σεισμική δόνηση στην «Ελευθερία»: Ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος σε δύο από τα τρία μέλη του ΔΣ της εφημερίδας» και περιεχόμενο όμοιο με αυτό του παραπάνω δημοσίευσματος της εφημερίδας «Πολιτεία Λαρισαίων». Αντίστοιχα, σε αυτούσια αναδημοσίευση της ανάρτησης του Γεωργίου Δημητρακόπουλου στο Facebook προέβησαν στις 30.11.2022 οι ιστοσελίδες ενημερωτικού περιεχομένου www.protothema.gr, διαχειρίστρια της οποίας είναι η τέταρτη εναγόμενη εταιρία, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον πέμπτο εναγόμενο, σε δημοσίευσμά της με τίτλο: «Ελευθερία Λάρισας: Ποινική δίωξη για πλαστογραφία σε δύο μέλη του Δ.Σ.» www.larissanet.gr, διαχειριστής της οποίας είναι ο έβδομος εναγόμενος, σε δημοσίευσμά της με τίτλο «Γιώργος Δημητρακόπουλος: Ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος σε δύο μέλη του ΔΣ της εφημερίδας Ελευθερία της Λάρισας» και www.kosmoslarissa.gr, διαχειριστής της οποίας είναι ο όγδοος εναγόμενος, σε δημοσίευσμά της με τίτλο «Ελευθερία Λάρισας: Ποινική δίωξη για πλαστογραφία σε δύο μέλη του Δ.Σ.».

15. Με την κρινόμενη αγωγή οι ενάγοντες κατ' αρχάς αποδίδουν στους εναγόμενους την αιτίαση ότι προσέβαλαν την προσωπικότητά τους προβαίνοντας σε κοινολόγηση του γεγονότος της άσκησης σε βάρος τους ποινικής δίωξης σε βαθμό κακουργήματος για το αδίκημα της πλαστογραφίας, που αποτελεί προσωπικό τους δεδομένο, και

καταστρατηγώντας το τεκμήριο αθωότητάς τους. Σε σχέση όμως με τους λοιπούς, πλην του πρώτου, εναγόμενους, είναι αναγκαίο να σημειωθεί ότι αυτοί πράγματι αναδημοσίευσαν στα ηλεκτρονικά ή και έντυπα μέσα ενημέρωσης, τα οποία διαχειρίζονται, την παραπάνω ανάρτηση του πρώτου εναγόμενου στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook, όπου έγιναν αναφορές στο, αληθές κατά τα λοιπά, γεγονός της άσκησης ποινικής δίωξης σε βαθμό κακουργήματος σε βάρος των εναγόντων. Μερίμνησαν, ωστόσο, να παραθέσουν αυτούσιο το περιεχόμενο της ανάρτησης χωρίς να διατυπώνουν κάποιο σχόλιο ή κάποια αξιολογική κρίση που θα μπορούσε να δημιουργήσει έστω και την υποψία ότι υιοθετούν τα όσα αναφέρονται σε αυτήν, καθιστώντας σαφές ότι τα δημοσιεύματά τους περιέχουν ισχυρισμούς που εκφράζουν αποκλειστικά τον πρώτο εναγόμενο και όχι τους ίδιους. Χαρακτηριστική προς τούτο η παράθεση του περιεχόμενου της ανάρτησης εντός εισαγωγικών στο σύνολο των επίδικων δημοσιευμάτων και η χρήση τίτλων, παράτιτλων και επισημάνσεων που καθιστούν σαφές ότι τα όσα αναφέρονται σε κάθε δημοσίευμα αποτελούν λεγόμενα του πρώτου εναγόμενου (βλ. τον τίτλο του δημοσιεύματος στην ιστοσελίδα του έβδομου εναγόμενου «Γιώργος Δημητρακόπουλος: Ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος σε δύο μέλη του ΔΣ της εφημερίδας Ελευθερία της Λάρισας», τους παράτιτλους «Η ανακοίνωση του κ. Δημητρακόπουλου έχει ως εξής:» στο δημοσίευμα της εφημερίδας «Πολιτεία Λαρισαίων» και της ιστοσελίδας της δεύτερης εναγόμενης και «Η ανακοίνωση του κ. Δημητρακόπουλου» στο δημοσίευμα της ιστοσελίδας της τέταρτης εναγόμενης, αλλά και τις επισημάνσεις «Ο διεθνολόγος, π. αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Γιώργος Δημητρακόπουλος, μοναχογιός του αείμνηστου Τάκη Δημητρακόπουλου σε ανακοίνωσή του επισημαίνει:» στο δημοσίευμα της ιστοσελίδας του έβδομου εναγόμενου, και «Αναλυτικά ο πρώην ευρωβουλευτής και βασικός κληρονόμος της περιουσίας του Τάκη Δημητρακόπουλου αναφέρει:» στο δημοσίευμα της ιστοσελίδας του όγδοου εναγόμενου). Αντίθετα μάλιστα με τα όσα ισχυρίζονται οι ενάγοντες, το παραπάνω συμπέρασμα δεν δύναται να ανατραπεί ως προς τη δεύτερη εναγόμενη από το πρωτοσέλιδο που επελέγη για το φύλλο της εφημερίδας «Πολιτεία Λαρισαίων» το οποίο φιλοξένησε την επίδικη δημοσίευση. Ο κεντρικός του τίτλος «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η΄ ΘΑΝΑΤΟΣ» δίνει το πλαίσιο αναφοράς του όλου δημοσιεύματος, καθώς η λέξη ελευθερία αποδίδεται με κόκκινα, κεφαλαία γράμματα και τη χρήση γραμματοσειράς που ομοιάζει με εκείνη που χρησιμοποιείται στο λογότυπο κάθε φύλλου της εφημερίδας «Ελευθερία», ώστε να καταδείξει με την πρώτη ματιά στο αναγνωστικό κοινό της Λάρισας το γεγονός ότι το δημοσίευμα αναφέρεται σε κάποια υπόθεση που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη εφημερίδα. Προκειμένου ακριβώς να κεντρίσει το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού η λέξη ελευθερία συνδυάζεται με τη λέξη θάνατος, ώστε να αποδοθεί η

εμβληματική φράση «ελευθερία ή θάνατος», αναπόσπαστη μνήμη για κάθε Έλληνα της επαναστατικής κληρονομιάς του 1821, συμβολίζοντας την αποφασιστικότητα για απελευθέρωση από τη δεσποτική κυριαρχία, που φτάνει μέχρι την αφήψηση του θανάτου. Έχοντας εμφανή αλληγορική σημασία, η φράση αυτή συνδέεται με το περιεχόμενο του δημοσιεύματος και τους ισχυρισμούς του Γεωργίου Δημητρακόπουλου, που αυτό αναπαράγει, σχετικά με τον πολυετή και «μέχρι τέλους» αγώνα του να ανακτήσει τον έλεγχο της εφημερίδας «Ελευθερία» ώστε να την απελευθερώσει από μία διοίκηση που κατά τον ίδιο την οδηγεί στην καταστροφή, ενώ ουδόλως έχει ως σκοπό, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνουν η πρώτη και ο δεύτερος των εναγόντων (βλ. την 9η σελίδα της αγωγής), να δώσει την εντύπωση ότι επίκειται «ο κοινωνικός τους θάνατος» λόγω της άσκησης ποινικής δίωξης σε βάρος τους ή «ο οικονομικός θάνατος» της εφημερίδας «Ελευθερία». Περαιτέρω και ο παράτιτος «Ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για 2+2. Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα!» συνδέεται άμεσα και δεν έρχεται σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του Γεωργίου Δημητρακόπουλου που αναπαράγονται στο δημοσίευμα της εφημερίδας, καθώς μνημονεύει περιληπτικά το γεγονός ότι έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος συνολικά τεσσάρων ατόμων, δύο που εικονίζονται στο πρωτοσέλιδο και άλλων δύο που δεν απεικονίζονται (εξ ου και η παράθεση του αριθμού των κατηγορουμένων με το εύρημα της πρόσθεσης «2 + 2») καταλήγοντας στην αξιολογική κρίση «Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα», προκειμένου να καταδείξει την κάταρξη μιας ποινικής διαδικασίας που θα είναι δύσκολη για όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Σε σχέση δε με τη δημοσίευση στο ίδιο πρωτοσέλιδο φωτογραφιών της πρώτης και του δεύτερου των εναγόντων, αφού υπομνησθεί ότι η ελευθερία του τύπου περιλαμβάνει και τη δημοσίευση φωτογραφιών, είναι αναγκαίο να σημειωθεί πως εν προκειμένω οι εν λόγω φωτογραφίες απεικονίζουν την όψη μόνο δύο δημόσιων προσώπων, χωρίς να αποκαλύπτουν κάποια λεπτομέρεια για την προσωπική τους ζωή (πρβλ. σχετικά ΕΔΔΑ 10.2.2009, Eerikäinen κλπ. κατά Φινλανδίας, CE:ECHR:2009:0210JUD000351402, σκ. 61 και 62, ΕΔΔΑ 14.12.2006, Verlagsgruppe News GmbH κατά Αυστρίας, ό.π., σκ. 37, 40 και 41 και ΕΔΔΑ 26.2.2002, Krone Verlag GmbH & Co. KG κατά Αυστρίας, CE:ECHR:2002:0226JUD003431596, σκ. 37) ώστε η σχετική δημοσίευση να είναι εύλογη, θεμιτή και εντασσόμενη στην προσπάθεια του συντάκτη του εν λόγω εντύπου να ενημερώσει την κοινή γνώμη για ένα ζήτημα που άπτεται, κατά τα ανωτέρω, του δημόσιου ενδιαφέροντος. Με δεδομένο μάλιστα ότι ο ισχυρισμός για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος των εναγόντων εκπορεύονταν από το πρόσωπο που, στο πλαίσιο του ευρύτερα γνωστού, πολυετούς δικαστικού του αγώνα προκειμένου να ανακτήσει τον έλεγχο της εφημερίδας «Ελευθερία», ήταν γνωστό ότι είχε υποβάλει τη σχετική μηνυτήρια αναφορά στις εισαγγελικές αρχές, βάσιμα οι τρίτη, τέταρτη,

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
Ο Εισαγγελέας

έβδομος και όγδοος των εναγομένων θεώρησαν την πηγή της πληροφόρησής τους αξιόπιστη και, ενεργώντας καλόπιστα, προέβησαν σε αναμετάδοσή του χωρίς να υποχρεούνται, αντίθετα με τα όσα ισχυρίζονται οι ενάγοντες, να επαληθεύσουν πιο πριν την αλήθεια αυτού του ισχυρισμού (πρβλ. σχετικά ΕΔΔΑ 19.6.2006, White κατά Σουηδίας, CE:ECHR:2006:0919JUD004243502, σκ. 21). Είναι, άλλωστε, αδιανόητο, ακόμα σε περιπτώσεις υποθέσεων που, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, απασχολούν τη δικαιοσύνη, να μην υφίσταται συζήτηση του αντικειμένου τους στον τύπο, δεδομένου ότι όχι μόνο τα μέσα ενημέρωσης έχουν καθήκον να μεταδίδουν τις σχετικές πληροφορίες αλλά και το κοινό έχει το δικαίωμα να τις λαμβάνει, πολλώ δε μάλλον καθώς, όπως προαναφέρθηκε, στην προκειμένη περίπτωση οι τρίτη, τέταρτη, έβδομος και όγδοος των εναγομένων ουδόλως υπονόμωσαν την εμπιστοσύνη του κοινού στο ρόλο που διαδραματίζουν τα δικαστήρια στην απονομή της δικαιοσύνης αλλά απλώς αναφέρθηκαν σε ένα γεγονός που είχε ήδη γίνει γνωστό στο ευρύ κοινό από μία δημόσια προσβάσιμη πηγή, και δη από τη δημόσια ανάρτηση του Γεωργίου Δημητρακόπουλου στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook. Σε αυτό το πλαίσιο, μια τιμωρία των εναγόμενων ιδιοκτητών ή/και διαχειριστών ενημερωτικών μέσων για τη συμβολή τους στη διάδοση δημόσια προσβάσιμων δηλώσεων ενός δημόσιου προσώπου, που αφορούν άλλα δημόσια πρόσωπα και μάλιστα σε σχέση με ένα ζήτημα το οποίο άπτεται του δικαιολογημένου ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης, θα παρεμπόδιζε σοβαρά τη συμβολή του τύπου στο δημόσιο διάλογο, την ίδια μάλιστα στιγμή που σκοπός των επίμαχων αναφορών δεν ήταν να κατηγορήσουν τους ενάγοντες για την διάπραξη ποινικών αδικημάτων, να τους δυσφημίσουν ή να τους εξυβρίσουν, αλλά να προωθήσουν μία συνεχιζόμενη δημόσια συζήτηση για ζητήματα που περιστρέφονται γύρω από το ιδιοκτησιακό καθεστώς της εφημερίδας «Ελευθερία» και που, εδώ και αρκετά χρόνια, έχουν προδήλως προκαλέσει το δικαιολογημένο ενδιαφέρον της τοπικής κοινής γνώμης (πρβλ. σχετικά ΕΔΔΑ 19.12.2023, Narbotas κατά Λιθουανίας, ό.π., σκ. 299, ΕΔΔΑ 7.9.2023, INDEX.HU ZRT κατά Ουγγαρίας, CE:ECHR:2023:0907JUD007794017, σκ. 26 και ΕΔΔΑ 23.10.2008, Godlevskiy κατά Ρωσίας, ό.π., σκ. 45 και 46). Αλλά και ο πρώτος εναγόμενος, αν και με την ανάρτησή του στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης Facebook έκανε, όπως ήδη αναφέρθηκε, αναφορές στο γεγονός της άσκησης ποινικής δίωξης σε βαθμό κακουργήματος σε βάρος των εναγόντων, με επισημάνσεις του φρόντισε αφενός μεν να τονίσει ότι σε βάρος των εναγόντων έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, χωρίς να υφίσταται κάποια καταδίκη για τις κατηγορίες που τους αποδίδονται (χαρακτηριστικές προς τούτο οι κατά σειρά αναφορές του «Η Εισαγγελία Λάρισας ... άσκησε ποινική δίωξη για αδικήματα σε βαθμό κακουργήματος», «Η ποινική δίωξη στην οποία θα είμαι παρών με δήλωση παράστασης Πολιτικής Αγωγής αφορά πλαστογραφία κατ' εξακολούθηση και χρήση πλαστού

εγγράφου κατ' εξακολούθηση, σε βαθμό κακουργήματος...», «Σημειώνω ότι η εν λόγω κατηγορούμενη/εγκαλούμενη πλέον για κακούργημα Δανάη Ισαβέλλα Δημητρακοπούλου Ντιθ παρουσίασε εναντίον μου όλα τα παραπάνω για τα οποία σήμερα κατηγορείται...» και «Με την πρόσφατη άσκηση ποινικής δίωξης σε βαθμό κακουργήματος, όπου πλέον δύο από τα τρία μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ανωνύμου εταιρίας εφημερίδα «Ελευθερία Λάρισας» είναι κατηγορούμενοι/εγκαλούμενοι...»), αφετέρου δε να εκφράσει το σεβασμό του στη λειτουργία της δικαιοσύνης, η οποία πρόκειται να εξετάσει τις κατηγορίες που βαρύνουν τους ενάγοντες και τον συγκατηγορούμενό τους και να αποφανθεί για την ενοχή τους ή μη (χαρακτηριστική προς τούτο η αναφορά «Η άσκηση ποινικής δίωξης για κακούργημα κατά των τεσσάρων των οποίων κατανοώ και σέβομαι πάντα το τεκμήριο της αθωότητας...»). Σε διαφορετικό συμπέρασμα δεν άγει η αναφορά στην ταυτότητα των εναγόντων καθώς, σε διαφορετική περίπτωση, ο δημόσιος διάλογος για ένα ζήτημα που αφορά δημόσια πρόσωπα και άπτεται του δικαιολογημένου ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης θα έχανε την ουσία του και θα κινδύνευε να καταστεί μια πλασματική έννοια (με ανάλογο πόρισμα ΕΔΔΑ 9.3.2017, Μακρής κατά Ελλάδας, CE:ECHR:2017:0309JUD005513510, σκ. 37). Άλλωστε, η πληροφόρηση μέσω του διαδικτύου αποτελεί την εξέλιξη της ηλεκτρονικής πληροφόρησης μέσω του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης (έτσι ΑΠ 1017/2022, ΑΠ 1425/2017 και ΑΠ 576/2015), με το διαδίκτυο να έχει πλέον αναδειχθεί σε ένα από τα κύρια μέσα με τα οποία τα άτομα ασκούν το δικαίωμά τους στην ελευθερία της έκφρασης, καθώς παρέχει βασικά εργαλεία συμμετοχής σε δραστηριότητες και συζητήσεις που αφορούν θέματα γενικού ενδιαφέροντος. Σε αυτό το πλαίσιο αναρτήσεις όπως η επίδικη, που δημοσιεύονται σε ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης από δημοφιλείς χρήστες, μπορούν και πρέπει να γνωρίσουν προστασία ανάλογη με εκείνη που παρέχεται στο πλαίσιο της ελευθερίας του τύπου (ΕΔΔΑ 20.2.2024, Danileț κατά Ρουμανίας, CE:ECHR:2024:0220JUD001691521, σκ. 59), πολλώ δε μάλλον καθώς με αυτήν ο πρώτος εναγόμενος επιδίωξε να επικοινωνήσει στην κοινή γνώμη μια σημαντική εξέλιξη στην πορεία της αντιδικίας εντός της οικογένειας Δημητρακόπουλου για την τύχη της εφημερίδας «Ελευθερία» (χαρακτηριστική προς τούτος η εισαγωγική του τοποθέτηση «Πιστός στο καθήκον της ενημέρωσης της κοινής γνώμης, της ελευθεροτυπίας και της δημοσιογραφικής δεοντολογίας την οποία γνωρίζω προσωπικά και λόγω της ιδιότητας μου και λόγω της ιστορίας της οικογενείας μου στο χώρο του τύπου, θεωρώ ότι αυτή τη στιγμή που η ιστορική εφημερίδα «Ελευθερία της Λάρισας» συμπληρώνει 100 χρόνια από την ίδρυσή της από τον παππού μου Γιώργο Δημητρακόπουλο από τον οποίο την παρέλαβε ο πατέρας μου Παναγιώτης Δημητρακόπουλος δίνοντάς της νέα πνοή και κάνοντάς τη αγαπητή σε όλη τη Λάρισα και όχι μόνο, έχει ιδιαίτερη σημασία να γνωρίζετε τα

Εθεοκρήθη
Ο Εισαγγελέας

ακόλουθα»), κατά προσφιλή, για τα μέλη της οικογένειας Δημητρακοπούλου, συνήθεια να ενημερώνουν με δημόσιες δηλώσεις τους την τοπική κοινωνία για τις μεταξύ τους σχέσεις (προς τούτο βλ. την προαναφερθείσα συνέντευξη που παραχώρησε στις 15.3.2020 ο πρώτος εναγόμενος στην ιστοσελίδα www.larissanet.gr με τον τίτλο «Παρεμποδίζομαι συστηματικά να δω την μητέρα μου!» όσο τις προαναφερθείσες δηλώσεις της πρώτης ενάγουσας που δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα «Ελευθερία» στις 16.3.2020 με τίτλο «Αγάπη και φροντίδα για τη γιαγιά, απόλυτη εμπιστοσύνη στο Δ.Σ.» και στις 16.12.2022 με τίτλο «Ο παππούς μου θα χαιρέται για μένα, για τον πατέρα μου θα λυπάται...»). Λαμβάνοντας λοιπόν υπ' όψιν όλες τις περιστάσεις υπό τις οποίες έλαβε χώρα η δημοσιοποίηση του επίδικου γεγονότος από τους εναγόμενους και με δεδομένο ότι οι ενάγοντες αποτελούν δημόσια πρόσωπα, ενώ το ζήτημα της άσκησης σε βάρος τους της συγκεκριμένης ποινικής δίωξης συνέχεται άμεσα με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της εφημερίδας «Ελευθερία», που αποτελεί ζήτημα δημοσίου ενδιαφέροντος, όπως προαναφέρθηκε, εν προκειμένω κρίνεται ότι η επεξεργασία των σχετικών προσωπικών δεδομένων των εναγόντων από τους εναγόμενους χωρίς τη συγκατάθεσή τους υπήρξε σύννομη, εμπίπτουσα στο ρυθμιστικό πεδίο της εξαίρεσης που θέτει το άρθρο 28 παρ. 1 του Ν. 4624/2019, καθώς παρίσταται απολύτως αναγκαία για την εξασφάλιση του δικαιώματος πληροφόρησης της κοινής γνώμης επί ενός θέματος δημοσίου ενδιαφέροντος χωρίς να υπερβαίνει τα όρια που θέτει η αρχή της αναλογικότητας. Για τους ίδιους λόγους, αν και η δημοσιοποίηση του αληθούς γεγονότος της άσκησης ποινικής δίωξης σε βάρος των εναγόντων θα μπορούσε να βλάψει την υπόληψή τους, εν προκειμένω κρίνεται ότι υφίσταται δικαιολογημένο ενδιαφέρον των εναγόμενων, οι οποίοι ενήργησαν χωρίς σκοπό εξύβρισης των εναγόντων με αποτέλεσμα να αίρεται το άδικο της δυσφήμισης που υπέστησαν οι ενάγοντες, κατά παραδοχή της σχετικής καταλυτικής ένστασης των εναγομένων – παρελκούς της εξέτασης ουσιαστικής βασιμότητας και της ένστασης καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος που έχει προβάλει ο έβδομος εναγόμενος καθώς, έπειτα από την απόρριψη της σε βάρος του αγωγής με την ως άνω αιτιολογία, αυτή έχει καταστεί άνευ αντικειμένου – και προς απόρριψη των περί του αντιθέτου αγωγικών ισχυρισμών ως αβάσιμων από ουσιαστική άποψη.

16. Επόμενη αιτίαση των εναγόντων αφορά την προσβολή της προσωπικότητάς τους από τον πρώτο εναγόμενο και τις αναφορές στην προαναφερθείσα ανάρτησή του σε δόλιες μεθοδεύσεις τους με σκοπό την υφαρπαγή με δόλιο τρόπο της εφημερίδας «Ελευθερία». Οι σχετικές αναφορές υπενθυμίζεται ότι διατυπώθηκαν στο πλαίσιο της κάτωθι περικοπής από την ανάρτηση του πρώτου εναγόμενου: «Με την πρόσφατη άσκηση ποινικής δίωξης σε βαθμό κακουργήματος, όπου πλέον δύο από τα τρία μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ανωνύμου εταιρίας εφημερίδα «Ελευθερία Λάρισας»

είναι κατηγορούμενοι/εγκαλούμενοι, και επιπλέον ο ένας εκ των δύο κατηγορουμένων διευθύνων σύμβουλος Γιώργος Μιχαλόπουλος τυγχάνει και πρόεδρος της ένωσης ιδιοκτητών επαρχιακών εφημερίδων, γίνονται πλέον αντιληπτές οι μεθοδεύσεις για την υφαρπαγή και εκμετάλλευση της περιουσίας και της εφημερίδας της οποίας την διοίκηση και διαχείριση έχει για όσο ζει η μητέρα μου, και κατ' επέκταση η καταστρατήγηση του καθολικού καταπιστεύματος 55% το οποίο ο πατέρας μου Παναγιώτης Δημητρακόπουλος στην διαθήκη του που δημοσιεύθηκε με ημερομηνία 20-7-2004 θεσπίζει υπέρ εμού - από το οποίο ουδέποτε παραιτήθηκα όπως ψευδώς διαδίδεται - ώστε να είμαι, όπως εκείνος επιθυμούσε, μοναδικός ιδιοκτήτης της εφημερίδας «Ελευθερία Λάρισας. Καθώς η «Ελευθερία» είναι σημαντικό κομμάτι της ιστορίας και της ζωής των πολιτών της Λάρισας και πρέπει να παραμείνει, επειδή γνωρίζω ότι αντιμετωπίζει λόγω των μεθοδεύσεων και των χειρισμών αυτών που ανέλαβαν την διοίκηση με δόλιο τρόπο εις βάρος της μητέρας μου και εμού, σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα, μη εξυπηρετούμενα δάνεια, προσημειώσεις και κατασχετήρια ακόμη και στο όνομα του θανόντος από χρόνια πατέρα μου, ο οποίος άφησε μια επιχείρηση υγιή και υπόδειγμα στο χώρο του τύπου, καλώ τους οικονομικούς Εισαγγελείς με αναφορά που θα καταθέσω τις επόμενες μέρες να διερευνήσουν τυχόν οικονομικά εγκλήματα ώστε πριν και πάνω απ' όλα να μην μείνουν οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους στο δρόμο». Ωστόσο, από την εξέταση αμφοτέρων των σχετικών αναφορών («γίνονται πλέον αντιληπτές οι μεθοδεύσεις για την υφαρπαγή και εκμετάλλευση της περιουσίας και της εφημερίδας» και «αυτών που ανέλαβαν την διοίκηση με δόλιο τρόπο εις βάρος της μητέρας μου και εμού») όχι αποσπασματικά, αλλά ενταγμένων στο ενιαίο νοηματικό σύνολο του όλου σχετικού κειμένου εντός του οποίου διατυπώθηκαν, εναργώς προκύπτει ότι με αυτές ο πρώτος εναγόμενος αξιολογεί ως δόλια μεθόδευση το περιεχόμενο των πράξεων που έχουν αποδοθεί ως κατηγορίες στους ενάγοντες από την αρμόδια εισαγγελική αρχή, τις οποίες μάλιστα ο ίδιος έχει ήδη αναλυτικά περιγράψει πιο πριν, στο κείμενο της επίδικης ανάρτησης. Το γεγονός αυτό καθίσταται εμφανές από τη χρήση της φράσης «Με την πρόσφατη άσκηση ποινικής δίωξης σε βαθμό κακουργήματος ... γίνονται πλέον αντιληπτές οι μεθοδεύσεις», η οποία ρητά συνδέει το περιεχόμενο της ασκηθείσας ποινικής δίωξης σε βάρος των εναγόντων με την κατά τον πρώτο εναγόμενο ανάδειξη μεθοδεύσεων που σχετίζονται με τη μεταβολή στο ιδιοκτησιακό καθεστώς της εφημερίδας «Ελευθερία», σύνδεση που δεν παρίσταται αυθαίρετη, ιδίως αν ληφθεί υπ' όψιν πως, σε περίπτωση που η ασκηθείσα ποινική δίωξη σε βάρος των εναγόντων καταλήξει σε καταδίκη τους, πράγματι οι πράξεις τους θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως δόλια μεθόδευση με αντικείμενο τον έλεγχο της εφημερίδας. Μολονότι δε ο πρώτος εναγόμενος διατύπωσε την παραπάνω κρίση του με απόλυτους

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ

όρους, εν προκειμένω δεν πρέπει να λησμονείται ότι οι εκφράσεις που χρησιμοποίησε παραμένουν εντός ενός αποδεκτού βαθμού υπερβολής, καθώς αντανακλούν τον τρόπο με τον οποίο εισέπραττε ο ίδιος την αποξένωσή του από την εφημερίδα «Ελευθερία», παρά την εκπεφρασμένη επιθυμία του πατέρα του να αναλάβει εν τέλει τη διοίκησή της και τον πολυετή, ατελέσφορο δικαστικό του αγώνα σχετικά (πρβλ. κατ' αναλογία και την ΕΔΔΑ 11.10.2007, Κανελλοπούλου κατά Ελλάδας, CE:ECHR:2007:1011JUD002850405, σκ. 39). Σε κάθε δε περίπτωση, οι εκφράσεις που χρησιμοποιήθηκαν από τον πρώτο εναγόμενο δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως απρόκλητες προσβολές της προσωπικότητας των εναγόντων καθώς εντάσσονται στο πλαίσιο μιας αντιδικίας που έφερε δημόσια αντιμέτωπους τους εναγόντες με τον πρώτο εναγόμενο για ένα ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος, όπως είναι η τύχη της εφημερίδας «Ελευθερία» (πρβλ. κατ' αναλογία και ΕΔΔΑ 11.3.2021, Δημητρίου κατά Ελλάδας, ό.π., σκ. 53). Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπ' όψιν αφενός μεν τη φύση των παραπάνω αναφορών του πρώτου εναγόμενου ως αξιολογικών κρίσεων που δεν επιδέχονται απόδειξης και, αφετέρου, τη στήριξή τους σε ένα υφιστάμενο γεγονοτικό υπόβαθρο, που σχετίζεται με την άσκηση σε βάρος των εναγόντων μιας ποινικής δίωξης για κατηγορίες οι οποίες σχετίζονται με δόλιες μεθοδεύσεις αναφορικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της εφημερίδας «Ελευθερία», πρέπει οι περί του αντιθέτου αγωγικοί ισχυρισμοί να απορριφθούν ως αβάσιμοι από ουσιαστική άποψη.

17. Η τελευταία αιτίαση των εναγόντων, που στην ένδικη αγωγή αποδίδεται μόνο στον έβδομο εναγόμενο, αφορά άρθρο του υπό τον τίτλο «Η εφημερίδα «Ελευθερία», τα 100 χρόνια, η διπλή γιορτή και τα εξώδικα», που αυτός δημοσίευσε στην ιστοσελίδα www.larissanet.gr στις 21.12.2022, έπειτα από την επίδοση εξώδικης πρόσκλησής τους προκειμένου να υπάρξει επανορθωτική δήλωση σε σχέση με την αναδημοσίευση από την ίδια ιστοσελίδα στις 30.11.2022 της ανάρτησης του πρώτου εναγόμενου. Το περιεχόμενο του συγκεκριμένου άρθρου έχει ως εξής: «Η ιστορική εφημερίδα της ελληνικής περιφέρειας «Ελευθερία», συμπλήρωσε φέτος εκατό χρόνια κυκλοφορίας, ενώ επί δεκαετίες ήταν η «ναυαρχίδα» του Περιφερειακού Τύπου. Φέτος, η γιορτή για την εκατονταετία της εφημερίδας, συνέπεσε με την κορύφωση της οικογενειακής δικαστικής διαμάχης για την ιστορική «Ελευθερία» του Τάκη Δημητρακόπουλου. Μάλιστα η Εισαγγελία Λάρισας άσκησε ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος, για πλαστογραφία και χρήση πλαστού εγγράφου κατ' εξακολούθηση, σε δύο από τα τρία μέλη του ΔΣ της εφημερίδας και σε άλλα δύο πρόσωπα. Το larissanet.gr δημοσίευσε την είδηση της ποινικής δίωξης που προέρχονταν από δελτίο Τύπου του κ. Γιώργου Δημητρακόπουλου (όπως έπραξαν κι άλλα ΜΜΕ) καθώς αφορούσε στην ενημέρωση των Λαρισαίων κι όχι μόνο. Τρία από τα πιο πάνω πρόσωπα έστειλαν εξώδικα για το συγκεκριμένο δελτίο Τύπου στον κ. Γ. Δημητρακόπουλο, στο larissanet.gr, στο Πρώτο

Θέμα, την 21 ADMEDIA (Αχιλλέας Νταβέλης), το kosmoslarissa.gr (Κώστας Τόλης), το rineiosnews.gr (Ελευθερία Τζανακούλη) και το pressing.gr (Χρήστος Τσιάτας). Στο εξώδικο επισημαίνουν ότι όσα έχουν γράψει τα παραπάνω ΜΜΕ είναι προσβλητικά και δυσφημιστικά για τους ίδιους και καλούν τους υπεύθυνους των συγκεκριμένων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να κατεβάσουν τις σχετικές αναρτήσεις, ή να φιλοξενήσουν στην ίδια θέση ένα κείμενο αποκατάστασης το οποίο περιέχεται στην εξώδικη διαμαρτυρία. Τέλος, ζητάνε να μην ξαναγραφτεί τίποτα με έμμεση ή άμεση αναφορά στο όνομά τους. Να σημειώσουμε ότι στην εξώδικη διαμαρτυρία, 23 σελίδων, δεν υπάρχει καμία διάψευση για τις διώξεις σε βαθμό κακουργήματος που ασκήθηκαν σε βάρος τους. Είναι αυτονόητο ότι σεβόμαστε το τεκμήριο της αθωότητας και των τεσσάρων. Εντούτοις, είμαστε υποχρεωμένοι να ενημερώνουμε τις Λαρισαίες και τους Λαρισαίους για όλους και για όλα στο πλαίσιο του δικαιολογημένου ενδιαφέροντος που πηγάζει από την υποχρέωση του Τύπου εν γένει - έντυπου και ηλεκτρονικού - για υπηρετήση του ρόλου του απέναντι στην κοινωνία. Οι εξελίξεις στην εφημερίδα «Ελευθερία», όπως είναι αναμενόμενο, αφορούν το κοινό της Λάρισας και προκαλούν έντονο ενδιαφέρον διότι η Ελευθερία παραμένει μια ιστορική εφημερίδα, η οποία επί δεκαετίες ήταν η ναυαρχίδα του περιφερειακού Τύπου, επιτελώντας τόσο το ρόλο της στην ενημέρωση του κοινού, όσο και το λειτούργημά της. Όσο για την εκατονταετία κι αυτή εορτάστηκε με διπλή γιορτή, τη μια από τους διαχειριστές της εφημερίδας στις εγκαταστάσεις της Ελευθερίας, με συναυλία και με λουκουμάδες έξω από τα κεντρικά της γραφεία και τη δεύτερη με ομιλία από τον μοναχογιό του Τάκη Δημητρακόπουλο, Γιώργο σε χώρο κεντρικού ξενοδοχείου της Λάρισας. Ευχές και από εμάς για μακροήμερευση της εφημερίδας». Με την ένδικη αγωγή οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι με το παραπάνω άρθρο του ο έβδομος εναγόμενος προσέβαλε την προσωπικότητά τους καθώς αναφέρθηκε εκ νέου στην άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος τους, προσβάλλοντας το τεκμήριο αθωότητάς τους. Ωστόσο, και πέρα από το σύννομο της επεξεργασίας των συγκεκριμένων σχετικών προσωπικών δεδομένων των εναγόντων, σύμφωνα με τα όσα αναλύθηκαν στην υπό στοιχείο 15. σκέψη της παρούσας, τα οποία αφορούν και τη συγκεκριμένη αναφορά, είναι αναγκαίο να σημειωθεί ότι τα όσα ανέγραψε ο έβδομος εναγόμενος στο παραπάνω άρθρο του ήταν επί της ουσίας η απάντησή του στην εξώδικη πρόσκληση των εναγομένων να αποκαταστήσει δημόσια την προσβολή της προσωπικότητάς τους από την αναδημοσίευση της ανάρτησης του πρώτου εναγόμενου. Σε αυτήν την απάντηση, η οποία διατυπώθηκε με ιδιαίτερα ήπιο ύφος, ο έβδομος εναγόμενος, εκφράζοντας την άποψη ότι τόσο ο ίδιος όσο και οι συνάδελφοί του δεν είχαν πράξει κάτι μεμπτό, θέλησε να αιτιολογήσει την αναδημοσίευση της ανάρτησης στην ελευθερία του τύπου, στην ύπαρξη ενός υπαρκτού, βέβαιου και ευχερώς αποδείξιμου γεγονοτικού υποβάθρου που επιστηρίζει τα όσα αναφέρονται

ΕΘΕΛ
Ο ΕΠ

στην ανάρτηση αυτή και στη σύνδεσή τους με ένα ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος, όπως είναι τα τεκταινόμενα στην εφημερίδα «Ελευθερία». Με αυτόν τον τρόπο, άλλωστε, ο έβδομος εναγόμενος, αν και δεν αναφέρθηκε στις επιμέρους αιτιάσεις που διέλαβαν οι ενάγοντες στην εξώδικη πρόσκλησή τους, κοινολόγησε το γεγονός ότι αυτοί διαφωνούν και έχουν ενοχληθεί από τις αναφορές που έγιναν στο πρόσωπό τους επιλέγοντας, σε συμφωνία με τη δημοσιογραφική δεοντολογία, να γνωστοποιήσει στο αναγνωστικό κοινό την ύπαρξη και αντίθετης άποψης, αν και θα μπορούσε να μην κάνει την οποιαδήποτε σχετική αναφορά και να αγνοήσει την εξώδικο που του είχε επιδοθεί ως αναγκαίο στάδιο της προδικασίας που οδήγησε στην άσκηση της κρινόμενης αγωγής. Ως εκ τούτου, και με δεδομένο ότι από τις προεκτεθείσες αναφορές του έβδομου εναγόμενου δεν στοιχειοθετείται προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων, πρέπει οι περί του αντιθέτου αγωγικοί ισχυρισμοί τους να απορριφθούν ως αβάσιμοι από ουσιαστική άποψη.

18. Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω και απορριπτομένου του υποβληθέντος αιτήματος αναβολής της συζήτησης σύμφωνα με το άρθρο 250 ΚΠολΔ, εωσότου περατωθεί αμετάκλητα η ποινική διαδικασία που έχει ξεκινήσει με την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος των εναγόντων, καθώς τυχόν αποδοχή του θα οδηγούσε σε πολύχρονη παρέλκυση της διαδικασίας παρά το γεγονός ότι το Δικαστήριο σχημάτισε ασφαλή κρίση και πλήρη δικανική πεποίθηση ως προς τα κρίσιμα αποδεικτέα πραγματικά περιστατικά από τα προμνησθέντα αποδεικτικά μέσα, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να απορριφθεί ως προς τους πρώτο, δεύτερη, τρίτο, τέταρτη, πέμπτο, έβδομο και όγδοο των εναγομένων με την ως άνω, αποκλίνουσα ως προς κάθε εναγόμενο, αιτιολογία. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι ως άνω ενάγοντες πρέπει, κατά παραδοχή σχετικού τους αιτήματος, να επιβληθούν σε βάρος των εναγόντων, λόγω της ήττας τους (άρθρα 176, 184 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 63 παρ. 1, στ. ι, περ. α' και 68 παρ. 1 Ν. 4194/2013), σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ καταργημένη τη δίκη ως προς την έκτη εναγόμενη, Ελευθερία Τζανακούλη.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την αγωγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου εναγόμενου και αφορά την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων από τους ισχυρισμούς που αυτός διατύπωσε κατά τη διάρκεια εκδήλωσης στις 15.12.2022, σε άλλη συνεδρίαση

του παρόντος Δικαστηρίου, προκειμένου να εφαρμοστεί η προσήκουσα, τακτική διαδικασία.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους ενάγοντες στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των πρώτης, δεύτερου, τρίτης, τέταρτου και έκτου των εναγομένων και δη α) την πρώτη ενάγουσα στην πληρωμή χιλίων εξακοσίων (1.600) ευρώ στον πρώτο εναγόμενο, δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ εις ολόκληρο στην δεύτερη και στον τρίτο των εναγομένων, επτακοσίων (700) ευρώ εις ολόκληρο στην τέταρτη και στον πέμπτο των εναγομένων, χιλίων (1.000) ευρώ στον έβδομο των εναγομένων και χιλίων (1.000) ευρώ στον όγδοο των εναγομένων, β) τον δεύτερο ενάγοντα στην πληρωμή χιλίων εξακοσίων (1.600) ευρώ στον πρώτο εναγόμενο, δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ εις ολόκληρο στην δεύτερη και στον τρίτο των εναγομένων, επτακοσίων (700) ευρώ εις ολόκληρο στην τέταρτη και στον πέμπτο των εναγομένων, χιλίων (1.000) ευρώ στον έβδομο των εναγομένων και χιλίων (1.000) ευρώ στον όγδοο των εναγομένων και γ) την τρίτη ενάγουσα στην πληρωμή τετρακοσίων (400) ευρώ στον πρώτο εναγόμενο, τετρακοσίων (400) ευρώ εις ολόκληρο στην δεύτερη και στον τρίτο των εναγομένων, διακοσίων (200) ευρώ εις ολόκληρο στην τέταρτη και στον πέμπτο των εναγομένων, διακοσίων (200) ευρώ στον έβδομο των εναγομένων και διακοσίων (200) ευρώ στον όγδοο των εναγομένων.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στη Λάρισα την 31^η Οκτωβρίου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

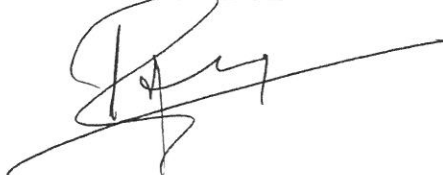

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στο ίδιο μέρος την 29^η Νοεμβρίου 2024, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με διαφορετική σύνθεση, λόγω μετάθεσης της Προέδρου Πρωτοδικών Γεωργίας Τσώκου αποτελούμενη από τους Χρυσοβαλάντη Λέτσιο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αρετή Κουκουτίμπα και Ευάγγελο Νικολάου-Εισηγητή, Πρωτοδίκες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

